

Mänskligheten vid
KORSET
Jan Egil Hafsahl

Nyhetsflödet, trenderna
och profetian
Arne Imsen

EUROPA
EUROPA
Per Arne Imsen

MIDNATTSROPET

Noomi:
– Det är
liv och
glädje i
gemen-
skapen

Uno:
– Rock-
musiken
mot-
arbetade
Herren

Anna-Kajsa:
– Jag kom
till en
vändpunkt
och blev
befriad!

Enny:
– Inget
kan hindra
mig att
tjäna
Jesus

Ilse Marie:
– Jag vill
återbetala
till Jesus
det han
gjort!

Tore:
– Jag blev
fri från
rockguden
och nerv-
problem

*Ta hela världen,
jag väljer JESUS!*

MIDNATTSROPET
30
AR

Enny Olofsson, 74, Göteborg:

– *Livet ha*

För någon tid sedan var det konferensmöten i Göteborg. Många var samlade till bibelstudier, torg- och väckelsemöten. Det ungdomliga inslaget var överväldigande, ja, det stora flertalet medverkande var unga människor. Där återfanns Enny, som med sina 74 år rimligen förväntades sitta i gungstolen och virka, eller något i den stilen. Men några såna tankar hade inte Enny, som var med i väckelsemöten och torgmöten, bad och samtalade med ungdomarna och hjälpte och vägledde. Troligen snuddade hon inte vid tanken på generationsklyftor eller liknande.

–Jag vill ju vara med och göra det lilla jag kan. Vara en liten sten i Guds stora byggnadsverk, säger Enny anspråkslöst.

Och så fortsätter hon att ta hand om människor i själavård eller mera praktiskt, servera mat, kaffe och överhuvudtaget bry sig om. Vittnena trivs och blir väl omhändertagna hos Enny.

–Det är klart att man inte alltid hinner hålla så fint hemma. Just nu är hela huset upp och ner, men vad gör det.

Ut på gator och torg

Redan på 60-talet kom Enny i kontakt med maranatabudskapet. Sakta har det växt fram ett medvetande och en insikt som förökats. En tillväxt har skett, menar Enny och fortsätter.

–För mig finns inget annat än Maranata. Inget kan locka mig därifrån eller hindra mig att tjäna Jesus.

–I våras kände jag att det måste något mera till. Jag ville göra och uppleva något ytterligare, något mera helt. Det växte ett nytt beslut fram. Livet fick ett annat värde, det blev ett helt annat liv för mig.

–Det är viktigt att så, det ska man alltid göra. En broder sa det till mig och jag har tänkt mycket på det.

–Jag brukar dela ut tidningar och traktater till människor jag möter. Det är underbart – det finns alltid tillfälle att vittna för människorna. Ibland blir jag lite förlägen när jag t.ex. kliver på en spårvagn eller buss och ska samtala med människor. Men de flesta tar emot och är så vänliga och snälla, särskilt invandrare tycker jag.

–Det är inte alls svårt att gå ut.

–I våras hände något underbart. Tillvaron fick ett annat värde, ja, jag fick ett helt nytt liv att leva.

Enny är en ivrig själavinnare. Hon evangeliserar på gator och torg, besöker hemmen med tidningar och traktater. Ett föredöme och bevis på att Gud använder den som ställer sig i hans tjänst.

r fått ett helt nytt värde!

Förut gick jag i villaområdena varje söndag. Det var ju få maranamatöten i sta'n och jag brukade använda söndagarna till evangelisation. Det är lite svårare att gå i hyreshus numera eftersom de flesta har kodlös och man kommer inte in.

–Men på bussar, spårvagnar, på gator och torg finns alltid möjlighet att nå människor.

–Tiden är så kort att budskapet måste ut. Det är en vision jag fått och jag vill vara med och tjäna där jag kan.

Helt för Jesus ger glädje

–Vi brukar samlas hemma hos mig ibland och det var under ett sådant möte som det liksom klack till i mig och jag förstod att jag måste göra mera. Det är något som vuxit sig starkare undan för undan.

–Jag har faktiskt blivit mycket gladare sedan jag började att leva mera helt för Jesus. Gud välsignar så underbart. På allt sätt. Och prylar och saker har förlorat i värde för mig. Livet har ju ett annat innehåll.

–*"Skåda framåt, se det dagas..."*, sjöng vi i ett av de första mötena. Något nytt är på gång och vi får arbeta tillsammans på att föra ut budskapet.

Konkret visar hon det med att gå ut med traktater medan de andra

– På bussar, spårvagnar, gator och torg finns det alltid tillfälle att vittna om Jesus, säger en entusiastisk Enny Olofsson.

sjunger, predikar och inbjuder till möte. Enny går från bänk till bänk, samtalar och vittnar. Torget är fullt av folk och tillsammans får vi vara med och föra ut evangeliets budskap. Tiden är kort – Jesus kommer snart! Med det för ögonen arbetar vi tillsammans för att bärga in en skörd för Guds rike. Och där kan alla vara med!

Intervju och foto:
ULLA NÄSHOLM

Enny i aktion på Kungsgatan i Göteborg.

ARNE
IMSEN

Med livet som insats

MR:s redaktion har letat fram material av sådant som talades och skrevs i den frambrytande maranataväckelsen under sextiotalet. Med tacksamhet konstaterar vi att budskapet som främst Arne Imsen profilerade är ännu mer aktuellt idag.

"Med livet som insats" rubricerades ett brandtal som Arne Imsen år 1966 höll i Viktoriasalen – då församlingens möteslokal i Stockholm. Talet publicerades samma år i Midnattsropet (Nr 17). "Med livet som insats" var inte bara en effektfull appell som var lätt att uttala inför de stora, hänfödda ungdomsskarorna som på den tiden kom till mötena. Efter tjugofem års stormar, luttring och decimering av skarornas medlöpare, kan vi som kämpar under baneret Maranata åter, och med ett eftertryckligt "amen" åter publicera ett utdrag ur detta tal som då drog upp riktlinjerna för maranatafolket, det budskap som vi fortfarande med glädje och tacksamhet vill identifiera oss med och kämpa för. Med livet som insats.

Talet i sin helhet kommer inom kort att publiceras som småskrift.

Då individen gripes av väckelsen och är redo att ta konsekvenserna, då kommer detta att utöva ett oerhört tryck på omgivningen – ett tryck som skulle nå ända upp i regering och riksdag.

Jag har tidigare talat om föräldrar som tar konsekvenserna av sin tro och blir fråntagna sina barn. Det är klart att myndigheterna kan ta barnen från en, två eller tre familjer, men vad skall man göra med hundra eller tusen familjers barn? Förstår ni vad jag menar? Och det är likadant på flera andra områden.

När det gäller arbetet inom sjukvården är det samma sak. Där finns regler givna till patienternas skydd, som förbjuder en troende sjuksköterska att samtala med de intagna för att visa dem vägen till Kristus. Myndigheterna säger: Du får icke oroa patienten. Den troende sköterskan vet att här är en människa på väg till ett evigt helvete, okunnig om frälsningens väg. Vad skall hon göra? Sjukhusmyndigheterna bjuder tystnad, men samvetet ropar: Säg ett ord om Jesus! Vill sjuksköterskan då ta konsekvenserna av sin tro, sätter hon sin kallelse att evangelisera före lojaliteten mot myndigheterna.

Det fruktansvärda är att mitt under det samhället säger: Patienten får inte bli upprörd – patienten kan få men för livet – så ställer detta samhälle sin förnämsta medicinska teknik till förfogande för att expediera icke önskvärda individer. Här möter oss det verkliga föraktet för människolivet. Mord i humanitetens namn är laglöshetens filosofi.

Jag skulle kunna berätta fruktansvärda saker, som sker här i landet, på detta område. Det är inte alls

länge sedan jag samtalade med en av våra unga vänner, som är sjukvårdsbiträde, och som då berättade att hennes uppgift var att paketera alla aborterade foster på sjukhuset. Vad skall en levande kristen göra i en sådan situation? Protestera, naturligtvis. Det finns ingen möjlighet att vi som kristna kan vara med i en sådan hantering.

En sjuksköterska kan man förtidspensionera eller skicka till en psykiater och få henne sinnessjukförklarad. Det kommer man också alldeles säkert att göra. Så fort människor avviker från det beteende, vilket samhället har accepterat som normalt, då betraktas den människan som sjuk. Det är klart att om en ensam människa vågar träda upp mot samhället och myndigheter, präster, läkare och psykologer, då måste hon anses vara sinnesförvirrad!

En sköterska kan man alltså sjukskriva eller förtidspensionera, men hur blir det om tio, femtio, hundra eller tusen sjuksköterskor börjar ta konsekvenserna av sin kristna tro? Ja, då blir det inte lätt för ett kristendomsfientligt samhälle! Man kan inte fylla mentalsjukhusen med frälsta sjuksköterskor. Jag säger igen: en konsekvent tro utövar ett oerhört tryck på omgivningen.

På ett liknande sätt är det också inom socialvård, kriminalvård och ungdomsvård. Våra troende kuratorer får icke säga de hjälpsökande någonting om Jesus Kristus – ingenting. Men hur skall en man eller kvinna med en konsekvent kristen tro, som sitter i den rådgivande verksamheten reagera, då hon ser att

hennes klient icke är ett socialt utan ett andligt problem? Skall hon ändå förlita sig till mänskliga medel och resurser, som icke kan hjälpa, då hon är anförtrodd ett evangelium, som rymmer lösningen på problemet? Aven här måste man lyda Gud mer än människor.

Vårt välfärdssamhälle säger att vi har experter som sörjer för själavården – vi tillhandahåller den religiösa undervisning som är erforderlig – vi har statsanställda präster med organiserad kyrklig verksamhet – tjänstemän med akademiska betyg i psykologi och sociologi. Vårt moderna samhälle har gett oss en del bra saker, men samtidigt vill det ta ifrån oss det väsentliga – vår själ – och göra oss till själlösa människor.

Vad jag tror på är att vi alla, som tro på Jesus, reser oss upp och börjar evangelisera – med alla konsekvenser det medför. Är du med här? Här kallar Gud oss till strid. Det är inte säkert att vi blir så många – troligen inte. Men jag vet, att vi kommer att bli tillräckligt många för att riva himmelens härlighet ned över själar av människor som längtar efter ett oförfalskat, rent evangelium.

Nu kallar Gud oss ned från åskådarläktaren för att vi skall kasta oss in i kampen mot satan och hans värde. Vill du vara med?

Hövdingen kallar till strid – skall du lyssna till mobiliseringsordern?

Nytt om Midnattsropet

■ **Midnattsropets redaktion gläder sig** åt det gensvar tidningen får. Under det gångna året har ett stort antal nya prenumeranter tillkommit. Inspirerande brev och telefonsamtal från tacksamma läsare, har varit en stor uppmuntran. I samband med evangelisationsresor under våren och sommaren har många berättat om vilken betydelse tidningen haft och har för dem. Och allt detta sammantaget gör att vi förstår att vi måste satsa ännu mer på **Midnattsropet**.

■ Under nästa år planerar vi att i en mycket större omfattning få ut **Midnattsropet** till offentliga institutioner, läkarmottagningar, bibliotek, skolor, fängelser etc. En satsning som visserligen kommer att höja kostnaden för **Midnattsropets** utgivning och distribution, men som är mycket angelägen.

■ I samband med detta ämnar **Midnattsropet** från nästa år ersätta prenumerationsavgiften med en möjlighet att stödprenumerera för de vänner som upplever **Midnattsropets** budskap angeläget. Det innebär att den obligatoriska prenumerationsavgiften försvinner och vi istället ger möjligheten för den som vill vara med att stödprenumerera för 250:– (eller mer) per år. Detta skulle också avsevärt förenkla det administrativa arbetet.

■ Under några år har ett alldeles för stort antal utgivning- ar av tidningen fått bli dubbelnummer, det tycker vi på redaktionen inte är någon lycklig lösning. Vi har beslutat att från och med nästa år utge 6 nummer om året vilket inkluderar ett utvidgat sommar och julnummer. Med andra ord ingen större förändring beträffande antalet utgivna tidningar per år. En ytterligare satsning planeras under nästa år på små skrifter i aktuella ämnen samt traktater och traktat-tidningar för massspridning.

■ Vi på redaktionen är oerhört tacksamma för läsarnas bidrag av artiklar, vittnesbörd, råd, upplysningar, tidningsurklipp och annat som kan komma redaktionen till nytta. Framförallt är tidningen och redaktionen beroende av läsarnas förböner i den intensiva kamp det innebär att förmedla väckelsebudskapet i en ljum och försoffad tid. Tidningen vill förmedla de profetiska signaler som väcker inför Jesu tillkommelse. Midnattsropet ljuder: "Gån ut och möten honom!"

■ **Konklusion: Nästa år – ingen fast prenumerationsavgift, men möjlighet för tidningens läsare att stödprenumerera för 250:– per år (eller mera).**

Midnattsropets postgironummer är 48 64 65–8

MÄNSKLIGHETEN VID KORSET

Predikan av JAN EGIL HAFSAHL

Om människan ska bli frälst måste hon till korset. Där möts alla. De fromma och fina får göra sällskap med de enkla, de utslagna och utstötta. Tillsammans möts de vid Golgata. Där finns frälsning förborgad för dem alla.

Och han bar själv sitt kors och kom så ut till det ställe, som kallades Huvudskalleplatsen, på hebreiska Golgata. Där korsfäste de honom och med honom två andra, en på vardera sidan, och Jesus i mitten.

Men Pilatus lät också göra en överskrift och sätta upp den på korset; och den lydde så: 'Jesus från Nasaret, judarnas konung.' Den överskriften läste många av judarna, ty det ställe, där Jesus var korsfäst, låg nära staden; och den var avfattad på hebreiska, på latin och på grekiska.

Då sade judarnas överstepräster till Pilatus: 'Skriv icke: 'Judarnas konung', utan skriv, att han har sagt sig vara judarnas konung.' Pilatus svarade: 'Vad jag har skrivit, det har jag skrivit.' Då nu krigsmännen hade korsfäst Jesus, togo de hans kläder och delade dem i fyra delar, en del åt var krigsman.

Också livklädnaden togo de. Men

livklädnaden hade inga sömmar, utan var vävd i ett stycke, uppifrån och allt genom. Därför sade de till varandra: 'Låt oss icke skära sönder den, utan kasta lott om vilken den skall tillhöra.' Ty skriftens ord skulle fullbordas: 'De delade mina kläder mellan sig och kastade lott om min klädnad.' Så gjorde nu krigsmännen.

Men vid Jesu kors stodo hans moder och hans moders syster, Maria, Klopas' hustru, och Maria från Magdala." (Joh 19:17-25)

Korset är hela historiens centrum, och vad mera är – korset är också nuets, ja, hela universums centrum. Det är fel att betrakta korset enbart ur historisk aspekt. Skriften säger: "Det var för våra synder han blev slagen, för våra missgärningars skull blev näpsten lagd på honom.." Korset är oerhört personligt och är närvarande i detta nu. Därför angår budskapet om korset oss var och en, undantagslöst. Man och kvinna. Ung och gammal. Vi behöver få uppleva korsets kraft.

När vi möter korset i bibelns undervisning möter vi inte bara korset och mannen på korset, utan även människor i korsets närhet. Det är just dessa människor jag skulle vilja peka på. Man upptäcker att det inte bara är historiska gestalter som tecknas för oss på bibelns blad, utan det är människotyper, roller som spelas vidare genom nya individer, även av människor idag. Där finns också vi närvarande.

Pilatus – kejsarens vän

I vår bibeltext talas det först om Pilatus. Skriften säger att Pilatus gjorde en skylt som han lät spika upp till korset med texten: "Judarnas kon-

ung." Pilatus var övertygad om att Jesus var en rättfärdig man. Han hade haft honom i sin närhet, han hade själv varit den som lett förhören av Jesus. Plötsligt är det som om rollerna byts och det är Pilatus som står på åklagarbänken. Han undrar; Jesus, vad är egentligen sanning?

Det var en fråga som hårt tog tag i en romare som hade använt sina armbågar för att komma fram till position och makt. "Vad är sanning, Jesus?" Allteftersom han ställer frågor till mästaren, upptäcker han och måste erkänna: Jag finner ingen skuld hos denne Jesus.

Detta till trots går Pilatus ut ur tiden som en ofrälst människa. Han tvär sina händer inför allt folket. Judarna säger åt honom; Giver du denne fri, är du inte kejsarens vän. Det var det som var frågan för Pilatus. Vilken vän skulle han vara. Ty Pilatus fattade att om han valde att satsa på Jesus då skulle ting i hans liv förändras. Då skulle han inte längre förbli i den maktposition som nu var fallet.

Det var sant vad folket sade; blir man Jesu vän, blir man kejsarens fiende. Där var frågan för Pilatus. Pilatus vågade inte släppa vänskapen med kejsaren och bli ensam med Jesus. Han går ut ur tiden som den överbevisade, men fege.

Historieböckerna ger tillkänna att han dog som en dåre, där han ständigt försökte att tvär sina händer och ropade ut i vanmakt: "Jag finner ingen skuld hos denne Jesus." Det var det sätt Pilatus dog på. Jag är övertygad om att Pilatus evigheten igenom kommer att försöka tvär sina händer, men göra den upptäckten att de är besudlade av blod. Det finns ingen frälsning på andra sidan, det är här i

tiden löftet gäller att den som tror skall varda frälst.

Hur många människor finns det inte som liknar Pilatus och som nödgas erkänna: nog är det sant det Jesus säger, och visst är det rätt allt det som evangelium presenterar. Men man vågar inte ta steget fullt ut, därför att man förstår att det kommer att medföra oerhörda konsekvenser för framtid, familj och arbete. Tänk hur många människor som likt Pilatus, rör sig i periferin, övertygade om sanningen, men aldrig vågar ta konsekvenserna av detta.

De som gick förbi

I Mark 15 läser vi om en annan kategori människor. *"Sammalunda talade och översteprästerna jämte de skriftlärde begabbande ord med varandra och sade: 'Andra har han hjälpt; sig själv kan han icke hjälpa. Han som är Messias, Israels konung, han stige nu ned från korset, så att vi få se det och tro.' Också, de män, som voro korsfästa med honom, smädade honom."* (Mark 15:31–32)

Stig ner från korset, Jesus, så skall vi tro. Att han har hjälpt andra, det måste man erkänna och det har man sett. Man hör vittnesbördet från människor som reser sig upp och berättar att livet blivit förvandlat i sällskap med Jesus. Men om du är Guds son, stig då ned från korset... Jesus, vi önskar att du skall göra en specialitet, att vi får se något alldeles utomordentligt. Då skulle vi tro...

Men Jesus sade vid ett tillfälle till en som krävde ett tecken; *"Intet annat tecken skall givas dem än Jona tecken, ty såsom han var i jordens sköte i tre dagar och tre nätter så skall det också vara med människosonen..."* Det största tecknet det har Gud själv givit på korset, då han genom sonen ropade; Det är fullbordat. Tro inte att Gud har någon annan frälsning för dig än den han uppenbarat i Je-

sus Kristus. Men vet att den räcker, för tiden och för evigheten.

Det står: *"De som gingo förbi..."* Tänk vad många människor som passerade förbi korset den där dagen. Man blickade uppåt, gick förbi, såg vad som hände. Någons hjärta kanske greps av medömkan, en annan av sympati, men man passerade och gick förbi.

Korset är rest, men tänk vad många människor det finns om vilka det kan sägas: *"De gick förbi..."* De såg vad som hände. De skakade på sina huvuden, accepterade att något hände och sedan fortsatte de sin vandring, hastade iväg, upptagna med allt annat än honom som hänger på korset. Måtte inte du gå förbi, utan stanna upp och skåda honom som hängde där för din skull. Då skall du varda frälst.

I Lukas talas det om ännu en kategori människor. Vi läser i vers 35: *"Men folket stod och såg därpå. Och jämväl rådsherrarna drevo gäck med honom och sade: 'Andra har han hjälpt; nu må han hjälpa sig själv, om han är Guds Smörde, den utvalde'"* En stor skara hade gått förbi, andra tog sig tid och stannade upp i några minuter, blickade på det som hände och såg att något var på gång, men det grep inte tag i den enskilde på ett sådant sätt att han upplevde befrielse och frälsning.

Vi läste i Johannes 19 så här: *"Det fanns krigsmän kring korset..."* Det var romarnas sed att sätta vakt vid korset och så var det även vid Jesu kors. Det var fyra krigssoldatersom hade fått till uppgift att ta plats vid korset. Det var människor, mer upptagna med vad Jesus ägde, än honom själv. Man var intresserad

av hans livklädnad. Soldaterna satt i Jesu närhet och kastade lott om hans mantel. Lyft blicken från kläderna och upp till korset så att du kan uppleva frälsning, ty det är vad du behöver. Koncentrera dig på mannen på korset, ty där finns din frälsning förborgad.

Det finns pilatusmänniskor, övertygade men feiga, människor som jäktar förbi, andra som stannar upp, människor som är mer upptagna med frälsningens andrahandsverkningar än mannen på korset. Vid korset finns det också människor som endast har blicken riktad på honom som hänger därpå.

Kvinnorna vid korset

Bibeln säger så här: *"Men vid Jesu Kristi kors stod..."* Det har gripit tag i mig. Där stod Jesu moder, hans moders syster, där var Maria Klopas hustru, Maria från Magdala. Fyra kvinnor som hade samlat sig kring korset. Detta är mer än tal och symbol, det handlar om hela mänskligheten. När bibeln skall tala om mänskligheten då talar den om fyrtalet, de fyra vädersträcken, den berättar om duken som var knuten i de fyra ändarna. Det står om de fyra vindarna som blåser fram i tiden. Fyrtalet handlar om hela världen.

Fortsättning sidan 22

Illustration: PILGRIMEN

Nyhetsflödet, trenc

Text: ARNE IMSEN

Vi lever i ett informationssamhälle och får ett maximum av informationer från stora delar av världen.

Det är viktigt att vi får ett helhetsperspektiv som inte alltför mycket påverkas av trenderna, utan har speciella sanningskriterier.

Trots att det absolut inte är modernt, måste jag hävda att den mest tillförlitliga källan vi har, fortfarande är bibeln.

Vi lever i ett informations-samhälle och får ett maximum av informationer från stora delar av världen. Frågan är hur vi kan sortera bort det som är oväsentligt för att behålla det väsentliga.

Vad är det egentligen folket får veta i detta väldiga flöde av åsikter och förutsägelser?

Den ene har en åsikt, den andre har en annan, och säkerligen finns det fragment av verklighet och sanning i det som sägs. Men man nöjer sig med en ytlig information och låter de händelser som är aktuella för dagen bli underlag för olika ställningstaganden.

Det är viktigt att vi får ett helhetsperspektiv som inte alltför mycket påverkas av trenderna, utan har speciella sanningskriterier. Vad kan vi veta om Irak, vad vet vi om Iran och vad vet vi om Amerika? Vad vet vi om personerna som nu agerar i olika delar av världen, och som på ett eller annat sätt blivit portalfigurer till en ny epok. Det är nya namn och nya händelser. frågan är i vad mån dessa händelser har kunnat förutses, och i vad mån man har kunnat förbereda sig för att möta dem.

Överraskningsmomenten är så stora och betydande, så det är nästan omöjligt att säga vad som händer nästa timme eller nästa dag.

Alla de här tillfälligheterna måste ju ha en bakgrund. Det måste finnas ett orsakssammanhang som är viktigt att man försöker få tag i, så att man inte blir förvirrad.

Trots att det absolut inte är modernt, måste jag hävda att den mest tillförlitliga källa vi har fortfarande är bibeln.

Det är faktiskt bibelordet som hjälper oss att se sammanhangen. I bibeln ser vi en klar och tydlig linje, som går rakt igenom historien. Den förändras inte av tillfälligheter, utan

arbetar sig vidare och framåt mot att presentera mänsklighetens slutliga mål.

Egentligen skulle det vara intressant att ta upp skapelseberättelsen; vad som sker i samband med syndafallet, de första generationerna, människans försök att göra tillvaron draglig genom att skaffa sig olika typer av hjälpmedel – redskap och verktyg. På arbetslivets område underlättar teknik och maskiner, på det kulturella området görs livet dragligare med instrument, med sång och andra kulturaktiviteter, och på det religiösa området ser vi människans strävan att nå fram till det som är skönt, väldoftande och imponerande. Där människan kan känna sig lycklig över att hon kan se resultatet av sitt eget arbete, och njuta frukten av sina händers verk. Sedan hur hon räknar med att på den vägen med sitt eget arbete, sina egna händers verk, nalkas Gud och upprätta en gemenskap som är baserad på människans egen kapacitet och värdighet.

Alla dessa fenomen går rakt igenom hela historien. Man skulle kunna säga att även om formerna och nivåerna skiljer i historien och mellan folken och nationerna, så är det ju ett faktum att ingenting nytt sker under solen. Det är en evig upprepning av ett gammalt mönster. Egentligen skulle man kunna läsa om händelserna i Persiska Viken i Första Moseboken.

Historien igenom, ser man en kontinuitet. Det är som en succession, där ondskan överlämnas från generation till generation. Den kommer

igen i nya utspel, men har samma rötter. Det vi kallar modernt och framgångsrikt är strängt taget inget annat än det som utbredd sig från fallets dag. Med ökade resurser, och naturligtvis också i nya dimensioner. Det som fanns på det individuella planet har utvecklat sig till pluralism, och det som slog igenom lokalt blir nationellt, och så småningom internationellt och slutligen universellt. En förtätad, komprimerad ondska.

Gestalterna som träder fram på historiens blad finns avbildade i bibeln. Vem är Kain, vem är Nimrod och vem är Nebukadnessar? Den sistnämndes namn är

nämnt i samband med den galning som nu opererar i Irak, och som hävdar att han är den moderna tidens motsvarighet. Förebilderna finns och känns igen. Man kan säga så här: Kain var arkitekt och vägbyggare. Hans väg fortsätter genom varje generation.

Vem är Amerikas president, vem är Rysslands statschef? Vad vet vi om dem? Vi kan se deras karaktär slå igenom i konfrontationen med Herren Jesus Kristus. Där ser vi alla makthavarna utföra sitt maktspel – en Herodes, en Pilatus, en Kaifas. Vi ser ondskan avslöjas och makthavarna själva avklädas i mötet med Jesus Kristus.

Låt oss återvända till tröskelhändelserna och portalfigurer till den nya tidsåldern. Men varför ska vi bara ta Herodes, Pilatus och Kaifas som exempel. Vi kan väl ta Judas. Han är ingen isolerad företeelse. Judassveket finns i alla system och

"Judas dog, men hans idéer och hans ande lever vidare, och går igen i ständigt nya repriser!"

erna och profetian

hos alla individer. Vem är Judas egentligen? Och var finns han i vår tid? Hans röst hörs, och hans förhandlingsteknik och vilja att köpslå och sälja – till och med sälja och förråda sin vän med en kyss.

Här har vi det typiskt omänskliga som blivit så utbrett. Judas i Irak, Judas i Sverige, Judas i Amerika, Judas i Sovjetunionen.

Han är förebilden för mycket av det vi ser ske.

Om vi lyssnar på Jesus, upptäcker vi att han representerar

något synnerligen kontroversiellt, därför att han är ofin nog att gå förbi alla etablerade åsikter, både om politik och religion, ekonomi och allt annat. Så lanserar han det som är otroligt störande och anstötligt. Han börjar tala ett nytt språk som representerar sanningen.

Herodes är inte intresserad av sanningen, han är intresserad av makten. Herodes är intresserad av diplomati och taktik. Pilatus är heller inte intresserad av sanning – han är intresserad av att upprätthålla goda relationer med kejsaren.

Judas som ger sken av att ha stort socialt patos för sina medbröder, vilka han möjligen trodde sig kunna rädda genom att ta undan litet pengar och bygga upp en fond. När då den stora kraschen som han tydligen var beredd på inträffade, skulle de kunna rehabilitera sig och i varje fall inte gå under ekonomiskt.

Man kan säga en hel del om Judas utomordentligt goda och fina tankar, men han är inget annat än en förrädare, för han förrådade sin mästar under sken av att han var ute för att hjälpa sina medbröder.

Judas dog, men hans idéer och hans ande lever vidare och går igen i ständigt nya repriser. De utvecklar sig med oerhörd intensitet, så att Judas så småningom kommer att representera hela mänskligheten. Han får sin internationella motsvarighet i den man som kallas för "lögnens människa", "fördärvets man".

Jesus gjorde sig oerhört impopulär och omöjlig. Han hade inga etablerade åsikter som han var redo att lansera eller stödja, utan han kom med sitt budskap.

Lärjungarna var synnerligen imponerade av det Jerusalem representerade. Det handlade om monumental och imponerande byggnation och tradition. Men Jesus sa: "Här skall icke lämnas sten på sten."

Helt uppenbart måste ett sådant påstående från en lärare i Israel ha en oerhörd effekt för hela deras sätt

att planera och tänka med avseende på framtiden.

Nu är det dags att ta upp dessa texter igen. Lärjungarna hade begränsad fattnings-

förmåga och begränsade möjligheter att se sammanhangen vi speglar. De hade begränsade profetiska gåvor och förmåga att se in i framtiden; isolerade som de var i sin samtid av samtidens tänkande och påverkade av de trender som kom och gick i det samhälle som fanns då. De hade lärt sig att vårda, älska och beskriva allt detta. Inte bara som fint och vackert, men som ett monument och en klippa för deras liv och framtid.

Men Jesus sa: "Här skall icke lämnas sten på sten, allt skall bli nedbrutet." Var Jesus terrorist? Vad ville han ha sagt med detta? Hela den kultur mänskligheten byggt upp för sin trygghet, med material hämtat ur

religion, filosofi, kultur, teknik; detta enorma byggnadsverk är man otroligt imponerad

av. Vi har en teknik som är enastående, kommunikation och resurser som är enorma, jämfört med alla tider före oss. Sanningen om allt detta är just Jesusordet: "Här skall icke lämnas sten på sten..." Över alltsammans vilar ett hot – och det är mer än ett hot. Det är en fördömdelse. Vi kan kalla det Kains fördömdelse.

Sett i bibliskt perspektiv kan man säga att det som händer i Persiska Viken eller på andra platser på jorden är ingenting annat än markörer på vägen mot den tidpunkt då det som sägs här kommer att gå i bokstavig uppfyllelse. Det Jesus sade

var inte en profetia enbart i historiskt perspektiv, med avseende på Jerusalems förstöring, utan det inkluderar det antikristliga Kainsrikets totala sammanbrott.

"Här skall icke lämnas sten på sten, utan allt skall bli nedbrutet". Våra liv kommer naturligtvis att påverkas av edet vi tror på. Tror vi på Jesu egen undervisning, måste det naturligtvis få enorma konsekvenser för oss. Eller känner vi oss hotade av denna Jesu undervisning, så faller vi offer för moderna tendenser eller fenomen. Det är modernt med svek och förräderi.

Inför det här budskapet gäller det naturligtvis att hitta framkomliga vägar. Om man tar Jesus på allvar, så kommer det här budskapet in över en. Då måste man IDAG göra upp med hela det här beundrade och upphaussade världsväldet som man nu ser fram emot och som är på väg. Nationella gränser försvinner, och vi ser allt mera internationella organ agera på alla områden. Internationellt sammansatta polisstyrkor, militärer, allianser. De enskilda nationerna får allt mindre inflytande.

Nu talar man om FN – kommande trupper! Det är inte längre en strid mellan Irak och USA, säger man, utan det är frågan om Irak contra den övriga civiliserade världen. Detta är otroligt spännande, för det är ju exakt det Jesus har talat om! Vi går emot en internationalisering, vilket innebär att de enskilda

nationernas makt reduceras och övertas av internationella organ, som naturligtvis måste ha resurser att upprätthålla sin makt och

auktoritet, och näpsa ting som betraktas som hot mot världsfreden. Eller, som i vår aktuella situation nu, gäller det ju oljan.

Det ser nu ut som om vi mobiliserar våra krafter för att få fred, men det gäller ju inter detta. Vi måste mobilisera våra krafter för att få olja, så att inte vår välfärd går förlorad! Det är ett slags luredrejeri; en judaspolitik. Den kommer att, som alltid, sluta i katastrof.

Hur det här kommer att utveckla sig vet en kristen som inte saknar de

Fortsättning sidan 24

"Har USA:s armé fått en speciell uppgift att försvara höga och heliga värden i Kuwait och Irak?!"

"Som Hitler personifierade 30-talets Tyskland, kommer Antikrist att personifiera hela mänskligheten...!"

FRAMTIDSDRÖMMEN EUROPA

Världens nationer blickar med trånad mot Europa. Det handlar om ett slags kärleksförhållande, en dragningskraft och karisma som utstrålar framtidsdrömmar och väcker visioner. Alla vill dela värmen i den Europeiska Gemenskapskretsen. Också Moder Svea, som länge höll på sig och avböjde med: "Jag är neutral", börjar nu mjukna. Med ett halvt medgivande säger hon: "Nja, kanske senare."

Vilka mekanismer och krafter är det som gör att hela mänskligheten fylls med samma förväntningar på givna signaler? Helt klart är att det handlar om ande och andeutgjutelse. Bibeln talar om Antikrists ande i vilken mänskligheten döps för att bereda vägen för världens messias – Antikrist.

Dessa kraftiga markörer måste väcka oss till stor uppmärksamhet och beredskap och en lystring till den Helige Ande som mycket snart kallar brudesjälarna med sitt: Kom!

Jesus kommer för att hämta sin brudeskara hem.

En gammal dröm om ett enat Europa kan bli uppfyllt först nu. Europa, Europa, Europa.

Ordet Europa är på allas läppar. Såväl partiledare som vanliga dödliga, vaknar med tanken på Europa och somnar med densamma." Så skrev Svenska Dagbladet på sin baksida för någon vecka sen, och fortsatte: "I dagens debatt får man ibland den känslan av att detta med ett enat Europa är något nytt, ett specialkonstruerat snabbtåg in i framtiden, som vi fått sista chansen att hoppa på."

Den franske utrikesministern Aristide Briand föreslog i ett tal i Nationernas Förbund 1929 att något som man kallade "Europas förenta stater" borde skapas. Drömmen om Europa är inte ny. Även medeltidens Dante hyste vissa förhoppningar om ett enat fredligt Europa under en härskare. Drömmen har aldrig förverkligats men då och då under tidens gång förfäktats av personligheter som Voltaire, Victor Hugo, och den tyske filosofen Kant.

Europatanken har omfattats av både konservativa och revolutionära. "En obönhörlig centrifugalkraft gör att vi talar med en röst. Våra mål blir alltmer lika. Vi vill utveckla och försvara vårt ekonomiska välbefinnande. Vår utrikespolitiska linje blir i allt fler frågor allt mer samstämmig. Därför har ett enat Europa först nu, efter århundraden av diskussioner, blivit en möjlig framtidsbild." Så

långt Svenska Dagbladet.

Det här är profetiskt. Bibeln har i årtusenden talat om framtida händelser som kommer att bli omvälvande. Uppenbarelseboken beskriver dessa ting på ett oerhört omskakande sätt. Jesus talar i evangelierna om tecknen på sin stundande tillkommelse. Han pekar på tecken i naturen och bland nationerna. Paulus och Johannes talar om en Antikrist som skall komma, och ger varnande och väckande signaler.

FRAMTIDA VÄRLDSRIKET

Danielsboken i Gamla Testamentet som skrevs på 500-talet f.Kr. ger en profetisk beskrivning av de framtida världensriken som skulle komma och den komprimerade period av revolutionerande händelser, som markerar avslutningen av denna tidsålder, och inbrytningen av en ny. Daniel, bokens författare, fördes som ung, tillsammans med sitt folk, bort från sitt hemland, vid tiden för den Babyloniska fångenskapen. Babylon är det nuvarande Irak.

I Daniels bok möter vi konfrontationen mellan Guds rike och den totalitära världsmakten. Daniel, blev tillsammans med de judiska pojkarna Hananja, Misael och Asarja införda i det babyloniska utbildningsväsendet. Det bestämdes om dem att de skulle undervisas i kaldéernas visdom, skrift och tungomål. Den statliga makten är noga med att fånga upp barnen och ungdomen.

De representerar framtiden och är speciellt formbara för de nya idéerna. Man bytte namn på dem. De fick en ny identitet, för att de fullständigt skulle assimileras med den babyloniska miljön.

Daniel som betyder "Gud är min domare", fick sitt namn ändrat till Beltesassar. "Baal skall beskydda mig", betyder det nya namnet. Men Daniel lät sig inte påverkas. Han hade sitt umgänge med Herren. Just detta blev föremål för maktbarnas uppmärksamhet. Man sökte lagstiftningsvägen stoppa honom med "persiens oryggliga lag". En speciallag konstruerades för att komma till rätta med Daniel. Ingen skulle få tillbedja någon annan än konungen. Men Daniel, så snart han hade fått veta att skrivelsen var uppsatt, gick in i sitt hus, öppnade fönstret mot Jerusalem och bad tre gånger om dagen såsom han brukade göra. Konfrontationen och statens reprisalier lät inte vänta på sig. Daniel blev kastad i lejongropen. Men att Herren tillstoppade lejonens gap blev ett vittnesbörd för hela folket.

De judiska pojarna lät sig angeläget vara att inte orena sig med konungens mat. De avskilde sig och hade sin egen diet. Denna lilla minoritet, representerande Guds rike i den totalitära staten, kom att bli det som avslöjade vildjuret bakom den förfinade fasaden. Vi ser denna vildjursmentalitet också uppenbarad vid det tillfälle då Nebukadnessar lät bygga en bildstod och bjöd att hela befolkningen måste knäfalla och tillbedja inför den.

FÖRBEREDELSE

De judiska pojarna som döptes om till Sadrak, Mesak och Abed-Nego hade lärt sig från hemmet Guds bud. Det första budet säger: "Du skall inga andra gudar hava jämte mig". Där stod de nu och befallningen hade gått ut att alla folk och folkslag, alla nationer skulle knäböja inför bildstoden. Och tusenden och åter tusenden böjer sina knän, då musiken börjar att ljuda. Man förstår vilken oerhört suggestiv atmosfär där var då alla sveper ner på knä. Hur lätt det skulle varit att följa med ner.

EUROPA

DEN STORA VÄRLDSMAKTEN

Tal av
**PER ARNE
IMSEN**

Men de här pojkarna var förberedda. De började inte förberedelserna när de stod där. De hade under många år förberett sig för det som skulle komma. De hade studerat Guds ord och levt i böneumgänge med Gud. De hade sett vad som var Guds vilja. De stod fast när alla andra rasade ned. Deras trots resulterade i att de slängdes i den brinnande ugnen. Men där i den heta ugnen var Jesus med dem.

Det är denna rakryggade ståndpunkt vi måste inta när vi ser hur mänskligheten bildligt talat sveper ner på knä i tillbedjan, i en slags framtidstro på någonting som är ganska diffust. Ockultismen, som är på stark frammarsch, hjälper människorna att fyllas med samma förväntningar och drömmar.

Man vänder sina ögon mot USA eller Europa. Man talar om, med tanke på det som sker i Europa, att vi får inte bli utanför. Vi måste se till att vi blir delaktiga i gemenskapen. Vad är det som driver fram alltsammans det här? Ja, det är de krafter som Daniels bok talar om.

NEBUKADNESSAR DRÖMMER

Vi har en kunskapskälla som vi kan hämta information ur. Och det är viktigt att vi är informerade. Det står i Hosea hur Gud klagar att det är ute med hans folk, därför att de inte har kunskap. Och det är det som är den allvarliga bristen i denna tid. Det märkliga är att många skristna vet mer om en rutten livsstil och intriger i de demoraliserande TV-serierna Dallas och Falcon Crest, än de vet om Gamla Testamentets profeter. Den som har det på det sättet kan inte vara beredd att möta Jesus då han kommer på himmelens sky.

Vi ska nu läsa i Daniel 2:31-34. Det som skett innan vi kommer in i det här bibelsammanhanget är att konung Nebukadnessar har haft en dröm. Han har av sina spåmän begärt att de skall tala om drömmens innehåll och dessutom tyda den. På detta gick de bet. I den situationen kallades Daniel fram. Han säger:

"Du, o konung, såg i din syn en stor bildstod stå framför dig, och den sto-

Illustration:
PILGRIMEN

den var hög och dess glans övermåttan stor, och den var förskräcklig att skåda. Bildstodens huvud var av bästa guld, dess bröst och armar voro av silver, dess buk och länder av koppar; dess ben voro av järn, dess fötter delvis av järn, dess fötter delvis av järn och delvis av lera. Medan du nu betraktade den blev en sten lösripen, dock icke genom människohänder, och den träffade bildstoden på fötterna som voro av järn och lera och krossade dem."

Det finns en Gud i himmelen som uppenbarar hemligheter, säger Daniel och ger tydningen av drömmen:

"Du o, konung är huvudet av guld", d v s guld är det babyloniska riket. Sen kommer det Medio-persiska riket som är silver, därefter kopparriket, som är det grekiska riket, och slutligen järnriket, romarriket, som i sin avslutning representeras av fötterna som är av järn och lera.

BRÄCKLIG GEMENSKAP

Vad jag speciellt vill uppehålla mig vid är det sista riket i vars tid vi lever. Det romerska riket har aldrig totalt gått under förrän den dag då stenen ska lösrivas och krossa hela stoden sönder och samman.

Stenen, vem är det? Jo, det är Jesus Kristus. Den dagen han uppenbaras kommer allt det som dessa världsriken representerar av totalitet, fullständigt söndermalas och blåsas bort som agnar med vinden.

Det är sannerligen inte som Darwin sa, en evolutionistisk utveckling från något sämre till något bättre. Här är det precis raka motsatsen. Det börjar med guld och fortsätter med silver, koppar, järn och i slutet har du järnet blandat med lera. Då är det slut. Då kommer stenen.

Det romerska riket blev mot slutet av sin kejsarperiod, i mitten av det första årtusendet, delat i två riken. De östromerska och västromerska rikena. Det västromerska riket blev sedermera det tysk-romerska riket. Det östromerska riket utvecklades österut och upp mot det nuvarande Ryssland. Som kejsarmakter gick de båda rikena så småningom under, men den romerska anden levde vi-

Fortsättning på sidan 26

ATT

SE GUDS

HÄRLIGHET

Det finns en härlighet som förvandlar. Den får oss inte att ramla baklänges och bli liggande en stund i själisk njutning.

En sådan presentation av Guds härlighet är humbug. I bibeln finns många exempel på människor som mötte Guds härlighet. Där fanns det också kraft att stå upp och leva ett helt nytt liv.

Text:
**MÄRTA
BERG
STRÖMMARE**

Och tavlorna voro gjorda av Gud, och skriften var Guds skrift, inristad på tavlor na." (2 Mos 32:16)

Ett folk fyllt av fruktan står nedanför berget. Töcken sänker sig och basunljud hörs genom lägret. Månader av strapatser ligger bakom. Nu förväntar man sig lugn och ro, gottgörelse för det man genomlidit i öknen.

Uppbrottet – ur Egypten – har säkert ingen av dem glömt. Faraos förtryck, slaveriarbetet i tegelbruken och slutligen den ödesmättade natten, då mordängeln gick fram med död och förintelse i sina spår. Genom ett fantastiskt ingripande av Gud, fick folket fri lejd ut ur fångenskapen. Kvinnor, barn och boskap, allt fick man med sig på vandringen ut i frihet.

Så småningom började motgångarna. De blev tvungna att ta en omväg åt Röda Havet till, för "Gud tänkte" att folket skulle kunna ångra sitt uttåg. Därför måste ett under ske, som skulle markera gränsen mellan det gamla och det nya.

Många människor har sett och upplevt Guds under till frälsning och befrielse i sina liv, men eftersom

man aldrig dragit upp gränserna, så har det, förr eller senare blivit tillfälle att vända om. För att döden från synden ska få gällande kraft, måste det också ske en begravning.

Här är en förebild på dopet. Det ser för många ut som en omväg, en onödighet. Men kom ihåg att det var Guds tanke. En tanke, tänkt av Honom som verkligen vet, vad som är i en människa. Han visste att det måste till en klar gräns, ett under som skulle visa hurdan fienden är, men också vad Gud förmår.

Att gå Guds väg är alltså inte bara att "hånga med" på en ny inriktning, nej, här måste det ske under, oupphörligen. "Se till att folket drar vidare," lyder Herrens befallning till Mose.

Kom ihåg, varje gång det gamla hotar att hinna ifatt oss, finns där alltid en väg beredd av Gud. Om det ser ut som den går rakt in i döden, så är han där med sin mäktiga hand, förjagar hindren framför och besegrar fienden bakom. "Aldrig mer ska ni se egyptierna så, som ni nu ser dem," säger Herren till Israels folk. Så drar folket vidare, under lovsång: 'Han är min Gud och jag vill ära honom.' (2 Mos 15:2)

Men efter tre dagars vandring i öknen utan minsta spår efter vatten, tystnar sången. Nu hörs folket knorra: "Mose, vad ska vi dricka?" Någon tid senare är det dags igen, denna gång kvider man av längtan tillbaka till köttgrytorna. "Tänk om vi ändå fått dö i Egypten!"

På detta sätt fortsätter marschen, Gud löser vattenfrågan, han ger dem bröd och kött och uppenbarar sin härlighet gång efter annan. Men hela tiden vet han vad som bor i detta folk.

Det är en sak att bli befriad ut ur Egypten, men en helt annan sak att bli löst från det "Egypten" man bär i sitt eget hjärta. Vi vill inte bli förtryckta av djävulen och är så innerligt tacksamma för befrielse från synden. Det är ingen tvekan om den saken.

Men hur har vi det med vår längtan efter allt det som var bra, det vi tyckte om, älskade och var fäst vid? Köttgrytorna, tryggheten, kulturen, det sociala livet, livsstilen etc. Allt detta som inte tar så stor plats i ryggsäcken, som inte syns utåt, men som är en maktfaktor i hjärtats inre.

Frälsning är inte endast ett yttre avståndstagande, det är att bli förvandlad i sitt hjärta. Får inte förvandlingen ske där, kommer vi förr eller senare att ge vika för det gamla livet. Det visste Gud om sitt folk i öknen, och det vet han om dig och mig.

Tre månader har förflutit sedan uttåget och nu är man framme vid Sinai. Där heter det att Herren ropade på Mose. Det är viktigt att vi ser den detaljen och förstår att Herren har ett angeläget ärende till sitt folk i alla tider. Gud ropar på dig, min vän, han har något att säga, det handlar om hur du ska kunna dra vidare.

Gud var inte nöjd med att Israel var vid berget Sinai, det var bara ett etappmål, man skulle fortsätta mot Kanaan. För att klara det, måste Herren komma till tals med sitt folk. I lägret har man ingen aning om vad som ska ske. Folkskaran ser töcknet som sänker sig ned över berget och man hör basunljudet. En stor förskräckelse drabbar dem. Mitt i detta kaos, för Mose folket utanför lägret, "Gud till mötes". (2 Mos 19:17)

Det finns också för oss en väg ut ur fruktan och vanmakt och det är att gå ut, utanför lägret. Där kan vi möta Gud, höra hans tal och se honom uppenbarad. Hans ord, och det allena kan föra oss dit Gud har tänkt. Därför säger också Hebréerbrevets författare: "*Låten eder icke vilseföras av allehanda främmande läror!*"

Den tid vi lever i är fullspäckad med främmande läror. Man vill inte gå "Gud till mötes", långt hellre upphöja och ära sig själv och sitt eget. Att smycka de mänskliga lösningarna med kristen glasyr, så det låter fromt, ja, t o m andligt, det är denna tidens melodi. Är det då underligt att människoskaran bävar? Men det finns en Gud, som ropar och han har ett budskap till den som vill lyssna.

Mose steg upp till honom och fick klara besked. Gud skrev vad Mose skulle ta med till folket. "*Och tavlor-na var gjorda av Gud, och skriften var Guds skrift.*"

Nedanför berget hade folket sökt en annan uppenbarelse, d v s av sina egna möjligheter. De går till Aron och förklarar situationen: "Vi vet faktiskt inte vad som hänt Mose, nu måste du hjälpa oss att bringa reda i detta." Mose hade ju tidigare löst alla problem, men nu är han borta ur deras åsyn, här gäller alltså att finna en annan utväg.

Aron är där och han träder genast

in i uppdraget. Bland folket finns guld, inte i säckar eller påsar, man bär det i sina öron. Detta tar Aron och så mejslar han till en kalv, och folkets hyllning kommer omedelbart: "Detta är din Gud."

Upp på berget har den levande Jehova skrivit med sitt finger: "*Du skall inga andra gudar hava jämta mig, du skall icke göra dig något beläte eller tillbedja något sådant.*"

Där nedanför hyllar folket vad de själva åstadkommit, man tillbeder och man offerar. Här uppenbaras människans sanna natur. Hon älskar sig själv och hon dyrkar det hon själv kan och vet. Det är en sak att vandra i öknen, när gudsuppenbarelse är närvarande varje stund, men något helt annat att vänta på Gud, när han dröjer. Frågan är, har vi så mycket med oss från Egypten, att det räcker till en "ny gud"?

Tänk om det vi bär i våra personligheter i själva verket förleder oss till att frammana en förfalskad gudsbild? Kan det vara så, att vi tillbeder och hyllar våra egna resurser och resultat? Det kanske är tid för rannsakan; är det fortfarande sant om oss, att vi bär "Egypten" i våra hjärtan?

Det kom till en punkt, mitt i detta kaos, då Herren bjuder: Lagg av dig dina smycken! "Så var då Israels barn utan sina smycken alltifrån viselsen vid Horebs berg." (2 Mos 33:6)

Vill vi ha en rätt gudsbild och en rätt uppenbarelse, så får vi gå samma väg, lägga av allt inför Herren Gud, för att han ska kunna göra något med oss. Vi är rustade och utsmyckade enligt denna världens väsende och tänkesätt. Och så talar vi om för Gud, för oss själva och varandra, vad vi kan och inte kan.

Tänk om vi ville ge det allt åt Gud, så skulle vi få se vad han kan! Att bli löst från Egypten, betyder ju att bli uppfylld av Herren, men han delar aldrig sin plats med någon eller något.

Mose hade för sed att gå till uppenbarelsetältet, det låg utanför lägret och var och en som ville tala med Herren, måste gå dit. (2 Mos 33:7) Vill du höra vad Gud säger, vad han vill och förmår, hur du själv ska kunna bli en segrare, då måste du gå dit, där han finns – utanför lägret.

Hebréerbrevet säger att vi ska gå dit "för att bära hans smälek". Smälek, det betyder vanära, och för att förmå sig till att välja vanära, måste man invärtes befrias från världen. Den som vill vara världens vän, blir Guds ovän. Vi behöver tala med Gud, vi har ett angeläget spörsmål. "Hur ska vi nå fram?" Det är ju faktiskt det, som det hela handlar om,

till syvende och sist, hur vi ska ta oss hem, till landet, som är utlovat av Gud?

Mose säger: "*Låt mig se dina vägar och lära känna dig!*" (2 Mos 33:13) Den begäran är det absolut viktigaste i en människas liv. En ung man som hette Josua, hade förstått hur nödvändigt detta var, och det heter om honom: "Han lämnade inte tältet." Så kom det också en dag, då det sades: Men i Josua var en annan ande.

När spejarna besett landet, och alla enstämmigt rapporterade sina intryck, så visar det sig att Josua hade sett, det de andra sett, men också något helt annat. Han såg Guds vägar och makt, ty han hade varit ensam med Gud, utanför den övriga gemenskapen, och där, utanför lägret blev han delaktig av något mer, än det en människas sinnen kan uppenbara.

Mose talar med Gud om dessa ting: "*Jag och ditt folk måste utmärkas framför alla andra folk på jorden.*" Det är detta som är själva knutpunkten i frågan om var vi till slut skall hamna. Vi måste få se Guds vägar och lära känna honom, så att vi inte liknar de andra. Annars kommer vi ofelbart att sugas upp av strömningarna i tiden. Ser vi inte det Gud ser, blir vi odugliga som hans tjänare.

Världen har nog av predikanter, som är förvirrade och inte kan se klart... Mose var medveten om sitt livs primära behov: "*Låt mig alltså se din härlighet!*" Det finns en härlighet som förvandlar. Den får dig visst inte att ramla baklänges och bli liggande en stund i själisk njutning. Den presentationen av Guds härlighet är humbug.

I bibeln finns många exempel på människor som mött Herrens härlighet, och det har aldrig handlat om njutning. Där har funnits förkrosselse, bävan och syndanöd, men också kraft till att söka effekter och upplevelser. Det leder inte till något annat än besvikelse och självförakt.

Mose bad om att se Guds härlighet, men Gud kunde inte tillfullo svara på den bönen. Ingen människa kan nämligen stå ut med Herrens hela uppenbarelse.

Det finns en plats för dig och mig, min vän, tätt intill Jesu hjärta. Han vet vad som bor i oss, han vet vad vi behöver, och därför kallar han på oss. Hans tanke att vi ska bli "tavlor, gjorda av Gud, med Guds skrift". Bärare av hans eget ord i den här tiden. Kom därför och ställ dig på klippan!

JAG VILL VÄXA I MITT ANDLIGA LIV

—Gud har så mycket att ge oss. Det är viktigt att vi söker honom i bönekammaren.

NOOMI ANDERSSON

Noomi fick möta Gud till förnyelse under konferensen i Göteborg. Sedan tog hon aktivt del i evangelisation och var med i bibelstudier och väckelsemöten närhelst hon hade möjlighet. I veckan arbetade hon oftast nattetid och var då med i syskongemenskapen större delen av dagen – det där med förloxad sömn kan man ju ta igen senare.

Noomi sjunger, enligt egen utsägo, "bättre än vittnar" och var med i aktivt själavinnande och med inspirerad och engagerad sång.

—Det är bara två veckor sedan jag flyttade till Göteborg, eftersom jag fått jobb här. Tillsammans med mina farföräldrar kom jag till mötena.

—Jag tycker om gemenskapen jag

mött och att alla får tillfälle att vittna.

—På jobbet har jag redan fått vittna för mina kamrater, säger hon med iver i rösten. Tidningen Midnattsropet ligger framme så alla kan se och komma med frågor.

—Nu vill jag växa i mitt andliga liv – det är viktigt. En sak som jag inte varit världsbäst på innan, är det fördolda livet i bönekammaren. Det vill jag få mer av för att kunna växa. Gud har så mycket att ge.

—Vi behöver ägna mer tid åt Gud, mera bön och inte leva så egoistiskt som vi många gånger gör. Jag tror inte vi har så lång tid kvar. Jesus kommer. Vi hinner nog inte planera så mycket för våra liv.

—I predikan i söndags talades det om Andens frukt, t.ex tålmod. Och de

frestelser till inre och yttre saker som vi möter. Jag har tänkt mycket på det, särskilt som jag tycker, att man faller för båda grejorna, åtminstone har det varit min erfarenhet.

—Det gäller att hålla fast vid Guds Ord så vi blir bevarade i frestelsen och kan växa till och ta nästa steg. Och nästa. Lägga av sig själv och sitt eget för att leva för Gud.

—Roligt med kontakten med maranata-syskonen här i Göteborg, där jag upplevt liv, gemenskap och glädje.

Ta hela
-jag
JES

ILSE MARIE STRÖMMARE

JAG VILL ÅTERBETALA TILL JESUS!

På något sätt vill jag återbetala till Jesus vad han gjort för mig. Jag kan försöka i tre, ja, i hundra livslängder, men ändå går det aldrig att återgälda.

Vi pratar så mycket och vi sjunger om Jesus – det gör alla kristna. Men vad viktigt det är att Han blir riktigt stor för hjärtat, att det inte bara blir tomma ord. Att man inte bara sitter med sångboken och sjunger utan att tänka på vad man sjunger. Det måste bli levande och riktigt stort – Anden får göra det riktigt levande för ens hjärta. Det är grundförutsättningen, annars går det inte att tjäna Gud heller.

Vi måste få levande för oss att Jesus dog för oss. Han gjorde det frivilligt. Han tog våra synder och bar dem i sin kropp. Och det var enbart för din och min skull.

Jag blir så gripen när jag tänker på det och önskar att det ska bli riktigt stort för var och en av er. Detta har jag upplevt och det är levande och stort för mitt hjärta. På något sätt vill jag återbetala till Jesus det han har gjort för mig. Men jag kan försöka i tre livslängder eller i hundra livslängder, och ändå inte kunna återbetala vad han har gjort för min skull. Men det är viktigt att vi gör det lilla vi kan. Det lilla vi har får vi ge till Jesus. Det är nog i hans ögon.

Jag kan tillfullo stämma in med den blinde mannen i Johannes evangelium: "Men ETT vet jag, att jag som var blind, nu kan se..."

NYCKELN TILL BEFRIELSE

–Jag trodde inte det fanns förlåtelse för mig. Men några ord från en broder löste upp allting inom mig – och jag blev befriad. Det var inte många ord, men tillräckligt; en nyckel som låste upp för mig. Och jag blev FRI.

Jag hade gått i gamla hjulspår så länge. I midsomras kom det till en vändpunkt för mig. Jag kan nog säga att det hänt mer i mitt liv sen i somras och tills nu, än det gjort hela livet innan.

Det är Kajsa, 23 år, som delger sina erfarenheter. Hon var med i konferensen i Göteborg, där hon deltog med glädje och inspiration.

–Tänk, säger hon förundrat och glädjestrålade, att det är första gången jag vittnat i ett möte. Det är som om bibelordet börjat leva för mig – det har jag inte varit med om förut. En ny upplevelse som gett mig ny frimodighet.

Kajsa har kommit ur en krisperiod där hon på olika sätt försökt komma tillrätta med de problem hon hade. Det är något som hon inte så gärna talar om. Men berättar att hon tog ett sommarjobb för att komma ifrån de omständigheter hon hamnat i och försöka få distans på tillvaron. Det lyckades inte särskilt bra – inget var annorlunda när hon kom hem och hon kände sig lika rastlös och fridlös. –Jag trodde inte det fanns förlåtelse för mig och

framförallt kunde jag inte förlåta mig själv. Det kändes som om jag syndat och brutit all möjlighet till gemenskap med Gud.

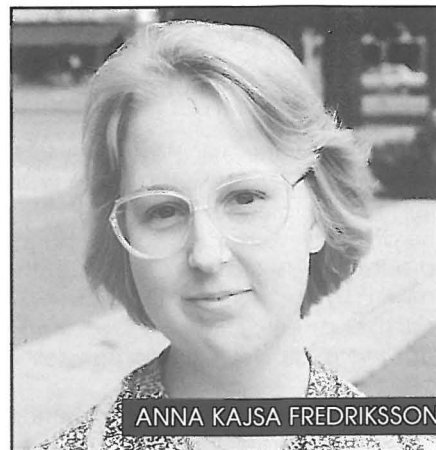
–Några ord från en broder löste mig och gjorde att jag kunde ta emot förlåtelse. Det som sas blev som en nyckel som låste upp allt inom mig och jag blev fri.

–Egentligen visste jag ju så mycket. Jag hade hört om och sett vägen. Och så har jag bott i storfamiljen, men ibland kan det bli något som passiviserar. Man kan gå in i en arbetsuppgift och känna sig tillfreds med det.

–Och man är aldrig ifred, d v s det finns alltid något och någon som vill ha ens uppmärksamhet. Ofta är det andra ungdomar som tycker att man måste ju göra något, hitta på nåt. Det blir ett slags sätt att roa sig. Men med det för tiden ifrån en – tid som borde användas på annat sätt.

–Nu efter det jag varit med om och efter mötet med Gud, vet jag att det viktigaste är det fördolda inre livet. Kammarrens liv i avskildhet. Dit måste vi komma – längre in i bibelsstudiet och bönen.

–Det är också viktigt att leva det

ANNA KAJSA FREDRIKSSON

kristna livet till vardags, så att säga. Inte bara i mötena, utan också ha daglig gemenskap med Gud genom bönen och bibeln.

–Det gäller att komma i tjänst för Gud och om vi inte vet det, ta reda på vad det är. Det har vi hört så ofta, men det måste bli levande och nytt för oss. Där får vi förlita oss på Gud att han hjälper.

–Men det är viktigt att vilken uppgift vi än har så måste vi vara med i ett aktivt själavinnande.

–Vinna människor, förstås, men också för vår egen del är det viktigt. För att överleva måste vi komma ut.

–Här i Göteborg är det väldigt inspirerande. Det är roligt med ett nytt arbete på en ny plats. Det är med stora förväntningar vi går in i vad Gud har börjat göra.

MAN KAN INTE TJÄNA BÅDE JESUS OCH VÄRLDEN

Uno var med i Göteborg under konferensen i augusti. Han är med i en fri kristen gemenskap utanför stan. Där har man husmöten och träffas för att evangelisera, bedja och läsa bibeln.

Uno kom till maranata-möten tillsammans med fyra andra killar från gruppen eller husförsamlingen. De medverkade med vittnesbörd och sång.

– Första gången jag mötte Gud var för sex år sedan. Men det kom så mycket emellan och det gick en del år då jag var borta från Gud.

– Jag mötte Jesus igen och hade varit frälst en tid. Ville ju leva för Gud, men det blev ett haltande på båda sidor.

– Nog trodde jag att jag var frälst, men förstod inte att det inte går att tjäna två herrar. Det går inte tjäna både Gud och Mammon. Jag tog fram Jesus ibland bara. När det passade liksom.

– Så kände jag en maning att åka till Stockholm och Bällsta Missionscenter. Där blev jag döpt och där hände något nytt med mig. Jag förstod att man inte kan tjäna både Gud och världen. Mitt kristna liv var

lite halvdant förut.

Uno berättar också om hur han tog avstånd från rockmusiken och hur viktigt detta är. Ja, han gick så långt att han grävde ner alla sina rockskivor. Han berättar något om varför han handlade på det sättet:

– Jag kände att jag måste ta avstånd från rocken. Den hindrade mig och motarbetade Herrens kallelse. Man blir fast. Tex en sån sak som att man åker till olika konserter med kompisarna och allt av festande och annat som följer med.

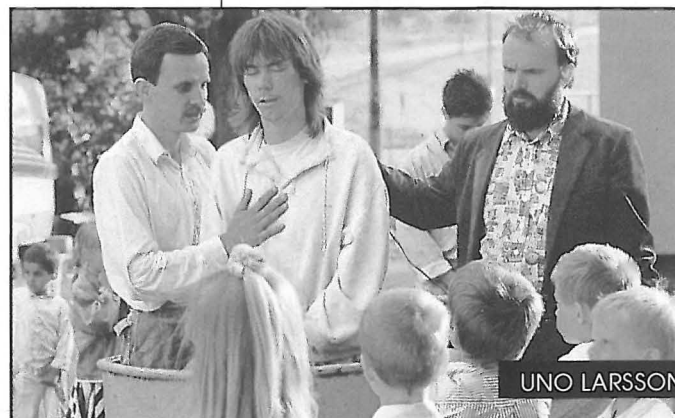
– Sen handlar ju rockmusiken också om svart magi och sänt, men till att börja med fattade jag inte det. Man tyckte det var en ploy bara och fattade aldrig innebörden. Men det är nedbrytande och destruktivt och

man måste lämna det, hävdar Uno.

– I kyrkorna är det många som lyssnar till rock, men jag känner att jag måste lämna det gamla och gå den smala vägen. Jesus är större och han leder oss på sin väg.

På frågan hur han upplevde konferensen i Göteborg svarar han:

– Det är väldigt underbart att se hur Gud går fram här i Göteborg och att vi får leva ut budskapet och vara Jesu tjänare.

UNO LARSSON

världen
väljer
JESUS!

I JESU NÄRHET

När Jesus Kristus börjar verka då skapas det obehagliga situationer. Den som skott sig på religion och människofunder får det hett om öronen.

Vi har varit ute på torget och predikat och sjungit om Jesus Kristus och återigen gjort den oerhörda upplevelsen att när du börjar predika Guds ord på gatan, samlas människorna, stannar upp och lyssnar. Det är en annan ton. Det är något mera än det vanliga tramset vi ofta hör.

För mig har det blivit så oerhört allvarligt, att om vi ska gå ut måste vi veta vad det är vi talar och vad vi sjunger om? Är det något som jag upplevt och vill dela med mig av eller är det av andra skäl?

När vi läser i bibeln om lärjunga EFTER det de fått Anden, ser vi hur de frimodigt går ut med huvudet rest och proklamerar Jesu seger. Och det sker saker i deras närhet. Så här berättas det om Petrus och Johannes: De har predikat och låtit namnet Jesus fått verka till helbräddagör else i en människas liv. Folket har stått med förundran: "Vad är detta?" Men det fanns också någon annan som hörde att någonting var på färde... Man skickade dit tempelvakter och lagkloka för att se och ta reda på vad som hade hänt. Sedan tog man Petrus och Johannes inför Stora rådet och frågade dem: "Vad är det

ni predikar? Vad är det för kraft ni har? Vilket namn predikar ni i?" De var frimodiga och svarade: "Det är i Jesu Kristi nasaréens namn, honom som ni lät korsfästa, honom som Gud har låtit uppstå. Honom predika vi och det är i det namnet som den här mannen har blivit helad."

Sedan gick man åt sidan och överlade med varandra: "Förvisso har det hänt något, något utöver det vi har predikat hittills har hänt. Men vi måste tala om för dem att de inte kan fortsätta, annars kanske det skapar obehagliga situationer för oss. Vi måste strängeligen säga till lärjungarna att de inte får predika vidare i det namnet."

När Jesus Kristus börjar verka, skapas det obehagliga situationer för den som har skott sig på religion och olika människofunder. Då börjar det osa hett om öronen och man vill inte vara med längre.

Men Petrus och Johannes svarade så underbart: "Om det är rätt inför Gud att vi hörsamma er mer än Gud, därom mån I själva döma, men vi för vår del kan inte låta bli att tala i det namnet. Vi kan inte låta bli att tala om vad vi har sett och hört.

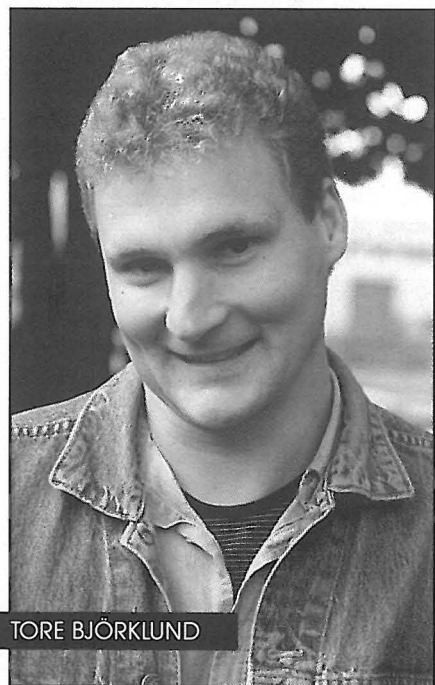
Fortsättning sidan 25

MARTIN JOHANSSON

DET ÄR VIKTIGT ATT RÄDDA DE FÖRLORADE

I skolan där jag arbetar är en tuff miljö. Men det finns ett väldigt sug efter evigheten och många har frågor om framtiden, om livets mening etc. Många ungdomar mår väldigt dåligt. Jag får många tillfällen att vittna och många ställer frågor till mig om frälsning

TORE BJÖRKLUND

I maranataförsamlingens sommarkonferens, Malmköping 1975, blev jag frälst och döpt. Bara något år senare föll jag ifrån. Världen lockade och drog och jag blev intagen av rocken, som gasakramade mig på ett fruktansvärt sätt.

-1983 fick jag möta Jesus på nytt igen. På ett tälmöte böjde jag knä och då fann jag vad jag sökte - frid med Gud igen. Efter en tid blev jag också andedöpt.

-Genom Jesu dyra blod blev jag också löst från rockguden och från nervproblem. Jesus är helt fantastisk. Sedan har Herren använt mig på olika sätt.

-Bl a kallade Jesus mig in i en statskyrklig ungdomsgrupp. Jag ville inte vara med i såna sammanhang, men Herren ville att jag skulle vara ett enkelt språkrör för honom och tala om vad bibeln säger om andedop, dop i vatten, församlingsge-

menskap och andra viktiga frågor om den smala vägen till himlen.

-Det var många gånger en hård strid, men Jesus var med och hjälpte. Några ungdomar lät döpa sig och blev också andedöpta.

Det blev i längden lite ohållbart att hålla på med detta i kyrkans regi. Tore säger:

-Det blev inget direkt förbud att använda församlingshemmet för träffar och möten, men i längden blev det alldeles för stökigt. Nu samlas vi hemma hos mig i stället. Vi har bönemöten, traktatutdelning och sjunger på gator och torg.

-Det är viktigt att rädda de förlorade och söka upp dem i olika sammanhang. Skörden är mycken och Gud har kallat oss att inbärga den. Det gäller att ge sig helt till Jesus och sluta kompromissa med världen och det som vill hindra oss.

Några ungdomar blev arga när jag berättade om kyrkans falska lära om t ex barndopet. Men andra tog det på allvar. Det plockades ut en grupp som ville leva helt för Jesus och en del av dem samlas nu hem-

KAMPANJMÖTEN I GÖTEBORG

"Skåda framåt, se det dagas..." Så sjöng man i inledningsmötet i Göteborg. Det var en klar maning att gå framåt och vidare. Proklamera frälsning och förmedla försoningens budskap till de behövande.

Reportage av
**ULLA
NÄSHOLM**

11-18 augusti var det samling och konferens i Göteborg. Lokaler var Folkets Hus och IOGT. "Inte trodde jag att det skulle bli så här uppslutning", sa en av de "infödda" förundrat.

Det var bibelstudier dagligen, där- efter torg- och gatumöten med trak- tatutdelning och väckelsemöte varje kväll.

Dessutom fanns givetvis en del uppgifter av mer praktisk art, städ- ning, dukning och matlagning. Chris- tina, Ingbritt och Gertrud såg till att alla fick mat och delade uppgifterna med många andra som glatt tog del i både disk och städning. Sysko- nen som bor i Göteborg gjorde otro- liga insatser när de lyckades ordna logi till alla som kommit till mötena. Det fungerade utmärkt hur de nu lyckats få till det så bra!

Egentligen är det motsägelsefullt att tala om att se framåt i en tid som vår, just nu. Hur kan man våga tänka framåt nu när ovärdet är i annal- kande och våld, terror och krig bara ökar. Tiden kommer då ingen kan verka. Är det inte något som nu bör- jat ta form?

ma hos oss.

Tore jobbar som vaktmästare på en skola. Eleverna strejkade för att de ville ha kvar honom som vaktmästa- re. Det var så att han hade jobbat ett år på skolan och sedan annon- serades tjänsten ut och det blev inte Tore som fick den. Varpå ungdomar- na protesterade och efter en del om och men kom Tore tillbaka till skolan, där han har arbetat i flera år. Tore ser på skolan som långt mera än en arbetsplats. Ett missionsfält dit han har blivit satt för att vittna om Jesus. Det viktigaste är att vägleda ungdo- marna fram till frälsning och liv i Gud.

MÅNGA TILLFÄLLEN ATT TALA OM JESUS

-Det är tufft att vittna på skolan. Men det finns ett väldigt sug efter evigheten. Man har frågor om fram- tiden, om livets mening etc. Och ofta diskuterar vi olika saker och ibland är mitt arbetsrum fullt med ungdomar som vill samtala och diskutera.

-Det blir många tillfällen att tala om Jesus och det är också många som behöver själavård eller någon

Men ännu har ett ögonblick av nåd vederfarits oss. Den som vill lyss- na till Herren kan ännu uppleva fräls- ning, försoning och frid. Det är fak- tiskt möjligt och om det vittnade och sjöng man på gator och torg under dessa intensiva dagar.

Christina och Per Arne Imsen pla- nerar att bosätta sig i Göteborg och letar efter ett hus för sig och eventu- ellt andra som vill dela gemenskap också till vardags. Martin Johansson stannade med glädje kvar i Göteborg - han blir en av dem som tillsammans med familjen Imsen tar upp kampen för evangelium i Göteborg.

SKÖRDETIDEN NÄRMAR SIG

För övrigt var Tage Johansson med och gladdes över att skördetiden nu närmade sig och att årtal av outtröttligt såningsarbete ger frukt.

Märta Berg-Strömmare deltog som vanligt engagerat och inspirerat, Alf Peterson bad, själavårdade, predika- de och sjöng. Det blev uppsamling och många människor kom till mö-

som bara lyssnar till dem. Många mår väldigt dåligt. Det gäller att bygga upp ett förtroende så att de vågar anförtro sig till en. Ingen har sagt något, kommit med för- bud eller restriktioner när det gäl- ler att vittna för skolorngdomarna.

Utom vid ett tillfälle då man fann sig föranlåten att ingripa. Torbjörn, 16 år, hade blivit frälst. Det hördes och syntes, han blev lite för entusias- tisk och högljudd. Lärarna blev be- kymrade för honom och kallade in Tore för samtal. Tore fortsätter själv:

-Man ville att jag skulle tala Torbjörn tillrätta och få honom att lugna sig lite. Men då sa jag att det kunde jag ju inte - jag hade samma frälsning och trodde på samma Jesus.

Det var egentligen inga problem med Torbjörn, han hade bara andra uttrycksmedel än man vanligen för- knippar med kristendom. Han är ing- en stillsam kyrkokristen som prydligt sitter i bänken, passivt lyssnande. Han är med i bön och lovprisning, deltar aktivt i gudstjänsten och har alltid ett ord att säga om sin frälsning.

Han är en av de själar som Tore vunnit genom sitt arbete i skolan och nu arbetar de tillsammans i gatu-

tena från olika platser runt omkring.

I veckoslutet var också Arne Imsen med. Han talade om tron och dess konsekvenser, med utgångspunkt från Hebr. 11. Människorna där levde i en hård värld med kärva villkor. Än- nu har inte VI gjort dessa erfarenhe- ter, men vi har förstått att tron är le- vande och verklig och nödvändig. Och att den inte alls gör att vi får det bra i den här världen.

Det viktiga är ändå att gå ut med budskapet och bli kanaler för Guds kärleks evangelium - ställa oss till Guds förfogande och bli det han vill. Det var den viljan och inriktningen hos deltagarna under konferens- veckan, där de unga var i klar och märkbar majoritet. Vi tackar Gud för veckan som säkerligen är porten in i något nytt och ber om nåd att rätt förvalta sanningens ord, förstå vår uppgift i tiden och att i allt prokla- mera frälsningens och försoningens budskap.

**Ta hela världen
-jag väljer
JESUS!**

evangelisation, traktatspridning och möten.

-Nu vill jag gå vidare, säger Tore. Jag vill få mera av Gud och ta vara på tiden vi har att tjäna Honom. Det är ju fantastiskt det som nu sker i Gö- teborg och att få vara med och se vad Gud gör. Jesus kommer snart. Vi är pilgrimer här i tiden och skall snart flytta. Men till dess håller vi ut och vill vinna människor för Jesus!

Mänskliga teorier störtar samman, men Gud är Gud

Text:
**BIRGITTA
JOHANSSON**

Den här tiden går mot sin upplösning. Allt talar för detta. Man bävar i öst och väst – ändå vill man inte erkänna att Gud är Gud. Man vill inte lämna prestige, makt och kapital – det är alldeles för svårt.

Jesus är Herre och han kommer snart. Med brinnande hjärtan vill vi bära ut detta budskap.

Den tid vi lever i är kaotisk på många sätt. Ungdomsvåldet har sin grund i det faktum att föräldragenerationen har avskaffat Gud.

I profeten Jesajas bok står det så här:

"Ty så säger HERREN, han som har skapat himmelen, han som är Gud, han som har danat jorden och gjort den, han som har berett den, och som icke har skapat den till att vara öde, utan danat den till att bebos: Jag är HERREN och eljest ingen. Jag har icke talat i det fördolda, någonstädes i ett mörkt land; jag har icke sagt till Jakobs släkt: Förgäves skolen I söka mig. Jag är HERREN, som talar sanning, som förkunnar vad rätt är. Så församlen eder nu och kommen hit, träden fram allasammans, I räddade som ären kvar av folken. Ty de hava inget förstånd, de som föra sina träbeläten omkring i högtidståg och bedja till en gud som icke kan frälsa. Förkunnen något och läggen fram det; alla tillhoppa må rådslå därom. Vem har långt förut låtit eder höra detta och för länge sedan förkunnat det? Har icke jag, HERREN, gjort det, jag, förutom vilken ingen Gud mer finnes, ingen Gud som är rättfärdig, och som frälsar, nej, ingen finnes jämte mig.

Vänden eder till mig, så varden I frälsta, I jordens alla ändar; ty jag är Gud och eljest ingen. Jag har svurit vid mig själv, från min mun har utgått ett sanningsord, ett ord som icke skall ryggas: för mig skola alla knän böja sig, och mig skola alla tungor giva sin ed." (Jes 45:18–23)

Idag ser vi inte människomassor som tågar fram med beläten av trä och sten och andra saker i sina tåg, men man har skapat sig andra gudar. Därför säger Herren: "Vänd om till mig!"

En dag ska alla tvingas böja sina knän, även de som idag förnekar och försöker att på alla möjliga och omöjliga sätt förklara hur allting har blivit till, och hur allt fungerar som det gör. Man vill inte erkänna att Gud är Gud, och förutom Honom finnes ingen. Men vi måste vända tillbaka till det som Han har sagt i sitt ord. *"Från min mun har utgått sanningsord, ett ord som inte kan ryggas".*

Faller som korthus

Vi har sett att den ena skapelseteorin efter den andra faller som korthus, men man hittar ständigt på nya, för det enkla påståendet att Gud skulle vara Gud och alltings upphov, det är för enkelt och det kan man inte acceptera. Människan måste hela tiden bygga upp någonting, så att förståndet får brottas med och penetrera olika frågor, fastän det egentligen är så enkelt, att Herren är Gud och eljest ingen.

En dag ska alla dessa som nu förnekar, tvingas ge Herren det erkännandet, att det finns ingen annan Gud.

Jag kom osökt att tänka på profeten Elia, när han trodde sig ensam kvar som Herrens profet bland 450 baalsprofeter. Man skulle genom att åkalla sin gud tända offereld på altaret.

Baalsprofeterna ristade sig, ropade, skrek och gjorde allt som stod i deras makt för att åkalla sin gud. Men Baal förblev naturligtvis tyst, eftersom han var en inbillad och konstgjord gud. Naturligtvis kunde inte han svara med eld.

Vi vet också hur Elia göt fat efter fat med vatten över tjuren som låg

där styckad på veden. Det rann vattnet över tjuren, ned på veden, i graven han grävt runt omkring. Allt var genomblött. Han bad en enkel bön; elden föll och färtärde både offret, altaret och veden. Den till och med slickade upp vattnet runt omkring.

Gud bevisade att förutom honom finnes ingen Gud. O, att vi kunde bli verkligt frimodiga och ropa ut detta! Vi sitter inne med en kolossal hemlighet, som egentligen Gud har uppenbarat för oss.

Svaret finns

Tänk om vi kunde förmå oss att ropa ut att förutom himmelens Gud finns ingen Gud! Han är den ende som har svaret på alla dessa miljontals frågor som pockar på svar. Han har svaret på de problem som gör att ungdomar rasar mot myndigheter och mot allt. De har ett uppror inom sig som ingen kan bemästra utom himmelens Gud.

Svaret finns i bibeln, det svar vi upplevt i våra hjärtan. Därför måste vi få frimodighet att proklamera det. Vi förstår att den här tiden går mot sin upplösning, allt talar för detta. Man bävar i öst och väst, och ändå vill man inte erkänna att Gud är Gud och eljest ingen. Man vill inte lämna prestige, makt och kapital – det är för svårt för människan. Men vi har upplevt att Jesus är Herre, och eftersom vi vet att han kommer snart, måste vi ha budskapet brinnande i våra hjärtan, så vi kan bära ut det.

Jesus kommer, och han har svaret på människans problem! Han är i första hand svaret på hur människan ska få evigt liv, bli frälst och räddad. Inte i första hand få en lättare tillvaro, men få problemet med synden i sitt liv löst en gång för alla.

Jesus har svaret, och vi vet det. Därför måste vi ropa ut det! Jesus Kristus är världens enda Frälsare och Herre. Himmelens Gud är den enda Gud som finns! Det finns ingen annan makt i höjden eller djupet genom vilken vi kan bli frälsta, men Han har visat oss vägen. Han har i sitt eget ord och genom sina profeter och vittnen talat om att här är vägen, vandra på den!

JESU PROGRAMFÖRKLARING

Det borde föras fram på dagordningen för alla kristna grupperingar att man skall leva helt för Jesus. Då blir det mycket som måste rensas ut för att ge honom utrymme.

Då han nu var stadd på sin färd till Jerusalem, tog han vägen mellan Samarien och Galileen. Och när han kom in i en by, möttes han av tio spetälska män. Dessa stannade på avstånd och ropade och sade: 'Jesus, Mästare, förbarmadig över oss.' När han fick se dem, sade han till dem: 'Gån och visen eder för prästerna.' Och medan de voro på väg dit, blevo de rena. Och en av dem vände tillbaka, när han såg, att han hade blivit botad, och prisade Gud med hög röst och föll ned på sitt ansikte för Jesu fötter och tackade honom. Och denne var en samarit. Då svarade Jesus och sade: 'Blevo icke alla tio gjorda rena? Var äro de nio? Fanns då ibland dem ingen som vände tillbaka för att prisa Gud utom denne främling?' Och han sade till honom: 'Stå upp och gå dina färde. Din tro har frälst dig.' (Luk 17:11-19)

Det här är en liten händelse ur Jesu liv, den ena biten av hans programförklaring. När hans motståndare senare börjar träta med honom om det här, säger Jesus: "Och då han blev tillfrågad av fariséerna, när Guds rike skulle komma, svarade han dem och sade: 'Guds rike kommer icke på sådant sätt, att det kan förnimmas med ögonen, ej heller skall man kunna säga: 'Se, här är det', eller: 'Där är det.' Ty se, Guds rike är invärtes i eder.'" (Luk 11:20-21)

Jesus presenterade Guds rike på ett sätt som alla kunde se. Han förbarmade sig över inte mindre än tio spetälska män. Ändå kom de till Jesus och frågade hur Guds rike skulle komma.

Och detta trots att Jesus kommit just på det sätt som profeterna hade talat om Messias. Fariséerna kände väl till den undergörande verksamhet som skulle finnas i spåren hos Messias, Israels förlossare. "Herrens ande är över mig, han har sänt mig till att predika frihet för de fångna och syn för de blindas, och till att förkunna ett nådens år från Herren", kunde de läsa i Jesaja.

Detta hade man läst och visste väl hur det skulle gå till och hur det skulle vara när Messias skulle träda fram i Israel. Likväl provocerar de honom efter detta stora under. "Hur skall Guds rike se ut när det kommer?" Precis som om de kunde bota någon! De kunde inte bota sjuka, men det kunde Jesus och det gör han än idag. Det är en del av Jesu Kristi program.

DEL AV JESU PROGRAM

Jesus säger: "Guds rike är inte på det sättet att det i första hand syns och visat sig, utan det är invärtes i eder." Det betyder att denna del av evangelium, helbräddagörelse genom tron... "i hans sår äro vi helade", icke har det företräde man på ett överdrivet sätt gett det på annat håll i kristenheten. Det som har företräde i Jesu undervisning är att ett människohjärta blir förvandlat. En människa blir född på nytt. Det är det stora beviset på att Guds rike har kommit bland människor.

De spetälskas rening, kan vara något Jesus använde för att därmed påtala hur en människa kan bli befriad från syndens spetälska. I rent fysisk bemärkelse kan man bära embryot till spetälska i 18-21 år innan sjukdomen bryter ut. På samma sätt finns syndens spetälska i en människas liv. Den finns ju där p g a syndafallet. Alla människor är i avsaknad av härligheten från Gud. Utgångsläget är hur illa som helst. Syndens spetälska har den förrädiska naturen att man tror att allt är väl. Men glöm inte det som står i bibeln om syndens bedrägliga makt och dess förmåga att bedraga.

Medan man alltså är kvar i sina synder och menar att allt ändå inte är så illa - glöm då inte att det finns ett bedrägeri i den känslan. Syndens spetälska finns kvar där.

Det är viktigt att göra klart för oss att det inre livet måste bli förvandlat. I mötet med Jesus renar hans

Text:
ALF
PETERSON

blod rån all synd. Om Guds ord får den plats det ska ha i församlingslivet, då blir det blodsförkunnelse, om Jesu sår, om den frid Jesus ger och som inte världen kan ge. Och som naturligtvis inte sängaftnar kan ge, men som Jesus ger oss. Guds ord uppenbaras i församlingslivet.

Det är en sak med de här spetälska som är föga uppfattad, tror jag. Vad som händer med den ene av de här tio spetälska var att han kom tillbaka. De andra försvann. Det står så här: "En av dem vände tillbaka..." EN. "Var är de andra nio - var det inte alla tio som blev rena...?"

Det är skillnad på att bli renad från spetälska och bli botad. En spetälsk i ett långt framskridet stadium förlorar fingrar, tår eller ett öra. Han är tacksam att han blir renad, men han har tappat delar av sin kropp. De har ruttnat bort i spetälska. Denne ene som blev renad och botad fick tillbaka de lemmar, delar som var borta. När han såg att han var botad OCH samtidigt renad, vände han tillbaka. Jesus säger inte att de andra blev botade.

SYNDENS SPETÄLSKA

Om jag nu försöker att applicera detta på den inre omvändelsen, syndens spetälska i syndarens liv - hur ser det då ut? Jo, då ser det just ut på det sättet som vi ofta möter - att man blir delvis fri på några områden. Man blir fri från vissa saker i sitt liv, men man fortsätter med återstoden. Man är utan tvivel född på nytt, men

fortsättning nästa sida

JESU PROGRAM ...

Fortsättning från föregående sida

laster kan ligga kvar; ett beteende som tillhör det gamla livet. Syndens spetälska är inte utrotad där inne i hjärtevärlden. En slags dubbelmentaltet.

I Guds församling får man lov att vara kristen på alla vis det nu går, men i det profana arbetslivet i vardagen, är man tillbaka i samma mönster som man egentligen innerst inne har inom sig. Syndens spetälska syns vara nästan omöjlig att utrota.

BLODBRIST

På grund av blodbrist i förkunnelsen av evangelium blir man halvdant frälst. Jesu Kristi blod rensar och befriar från all synd. Det gör om en människa, hon blir född på nytt. Hon blir frälst, botad och renad – helt fri.

Det finns naturligtvis många avarter hos en halvhjärtad kristen. Exempelvis att någon kanske uppträder på ett väldigt anständigt sätt som kristen i församlingen, dess verksamhet och andra religiösa kretsar, medan man kan vara en hemlig anhängare av sin makes falskdeklaration osv. För övrigt kan man vara hur kristen som helst i de sammanhang det krävs.

Om du är ledsen och besviken över att du inte är så varmt och in-

nerligt frälst som du borde vara, kan det bero på ledarskapet i församlingen – det är för blodfattigt i förkunnelsen. Det är för mycket sång och musik, för mycket tingel-tangel och ord som har en modern anknytning i tiden. I den verksamhet som saknar Ordets predikan och andens nådegåvor i funktion och där inga Ordets ämbeten träder fram, där är det dåligt ställt med möjligheten att få möta Gud på nytt.

Det borde föras fram på dagordningen bland alla kristna gruppingar i vårt land att man skall leva, som det hette förr i världen, härligt frälst på heltid, helt för Jesus. Är det för mycket begärt? Men det blev kanske problematiskt, för då blev det nog mångahanda ting, bisaker som måste rensas ut ur församlingen. Det måste finnas utrymme för den som vill leva helt för Jesus.

Jag tror att bön och lovsång hör till Guds församling. Jag tror att lovprisning till Gud och Lammet tillhör Guds folk. Vi har rätt att prisa Gud, vi har legitimation i den heliga skrift på detta.

Jag påstår också att på samma sätt som Jesu Kristi Guds sons blod rensar från all synd, på samma sätt är vi helade i hans sår... Detta hör oskiljaktligt ihop. Därför ska du söka Gud till ande, kropp och själ, för hela människan, medan han låter sig finnas. Natten kommer då ingen kan verka... Idag är den välbehagliga tiden, nu är frälsningens dag.

**Flera
fräscha
rum,
med bad eller dusch!**
(495:- enkelrum)

Det hemtrevliga
MISSIONSHOTELLET
Humana priser • Trivsamt
miljö • Egen parkering

Rök- sprit- och drogfritt

Bällstavägen 100, vid Solvalla,
Bromma ☎ 08-733 97 83

KYRKO- & VÄCKELSE- HISTORIA

Från apostlatiden
och till idag...

**JAN EGIL
HAFAHLL**
undervisar

Identitetskris och rotlöshet

är två ord som i stor utsträckning ger en identisk beskrivning av dagens kristenhet. Man känner inte sin egen historia, – och förstår därför heller inte sitt uppdrag och sin kallelse. Det är också historikrisen som skapar grogrunden för samtidens virrvarr av teologiska uppfattningar. Kassettserien ger en solid information i den katolska, protestantiska och väckelsekristna historien.

HELA SERIEN ENDAST 150:- (+ porto)

Beställningen sänds till:

MRM, Box 20134, 161 02 BROMMA

JAG vill ha.....serie(r) av
KYRKO- och VÄCKELSEHISTORIA.

Namn:

Adress:

**Kassettserie i 12
delar**

Jan Egil Hafsaahl underviser

ATT LYDA NÄR GUD KALLAR

Text:
PER
ANDERSSON

Gud vill störa människor i deras trygghet. Han vill också väcka de religiösa i deras sömn. Än idag sänder Gud profeter till dem som avfallit från Guds ord och håller sig till fäderneärvda människomeningar.

Jag har under en lång tid läst i Hesekiels bok. Den boken börjar med några helt underbara kapitel. I det andra kapitlet kan man läsa om profetens kallelse att gå med Guds Ord till det avfallna Israel.

Men, redan i kapitlet innan så får profeten i en syn se, hur han skall göra när kallelsen kommer. Han får i sin syn skåda ett väsende, som gick dit anden ville att det skulle gå.

(Hes. 1:12) Den synen måste verkligen ha styrkt Hesekiel när han sedan fick lyssna till vad Gud ville att han skulle göra.

Jag tycker att man får en blick av evigheten när man läser om när Gud talar till Hesekiel om vad han skulle göra. Det kommer på ett sådant underbart sätt, på ett sådant sätt som bara Gud kan komma på. Han fick klara besked om vad han skulle säga till det avfallna Israel. Han skulle komma med budskapet, att så säger Herren Herren. (Hes. 2:4) Det var inget "sockersött" budskap han fick sig tilldelat. Nej, han fick ett enormt salt budskap från Herren.

Kan du tänka dig att han skulle gå till det avfallna Israel och säga "så säger Herren, Herren." Gud ville att han skulle gå till Israels barn, de som var så enormt religiösa, och som trodde på Gud. Kan du tänka dig att Gud ville störa dem i deras religiösa trygghet!!!! Ja, Gud ville det.

Gud vill också störa dagens religiösa i deras sömn. Gud vill även idag sända profeter till de avfallna och sömniga; till dem som avfallit från Guds Ord och som håller sig till religiösa och fäderneärvda meningar. Ära vare Gud, vad underbart att Gud är densamme som fordom.

Kan du också tänka dig att Hesekiel tog emot det budskap som Herren Gud gav honom. Han började inte protestera och säga; att Israels barn redan var underbara och gudfruktiga människor. Nej, han tog emot budskapet. Hesekiel var ingen som lyssnade till vad de religiösa pratmakarna sade!

Hesekiel upplevde att man var tvungen att lyda Gud. Han ville vara lydig den Högste, han som har all makt. Han som dömer levande och döda. Jag ställer frågan till dig!! Lyder du Gud när han kallar dig? Skulle du våga gå med ett budskap till det avfallna Israel idag? Skulle du våga ställa dig upp och säga, att "så säger Herren, Herren?" Försök inte att komma med några protester mot Herren Gud. Han vill verkligen väcka det avfallna och religiösa Israel även idag. Gud har inte blivit ekuumenisk bara för att 98% av den s.k.

kristenheten har blivit det. Gud står fast vid sitt ord lika mycket idag som han gjorde för 2 000 år sedan.

På samma sätt som man måste äta mat för att orka med att arbeta med sin kropp, så måste man äta andlig mat för att orka med att gå med Guds budskap. Innan Hesekiel fick gå med Herrens budskap, var *han tvungen att äta av Guds mat. "Och han sade till mig: Du människobarn, ät, vad du här finner, ät upp denna rulle och gå sedan åstad och tala till Israels hus."* (Hes 3:1) I versen innan står det att "*där voro uppskrivna klagosånger, suckan och verop.*" (Hes 2:10) Denna bokrulle skulle Hesekiel äta upp. Kan du tänka dig att han skulle äta något som innehöll klagosånger, suckan och verop. Då måste den ha smakat beskt...?? Men Hesekiel tänkte inte på det sättet.

ÄTA AV GUDS ORD

Han åt av Guds Ord i tro och lydnad, för han visste att han var tvungen att mätta sin buk och fylla sina inälvor. Och kan du tänka dig, att när han åt i tro och lydnad, så smakade inte Guds Ord beskt, utan: "*den var i min mun söt såsom honung.*" (Hes 3:3)

Så är det också för oss. Om vi äter av Guds Ord i tro och lydnad, så smakar Ordet som söt honung, ära vare Gud! Det är där som de flesta kristna idag kommer till korta. Man har så många åsikter innan man äter av Guds Ord, och då smakar det naturligtvis dåligt när man sedan skall äta Ordet, och när Ordet smakar dåligt, då vill man inte sedan äta av det igen, bara för att sist man åt av det smakade det beskt.

Tänk vad mycket förhandsåsikter kan ställa till med. Guds Ord skall man inte äta av som man äter från ett smörgåsbord, d v s man äter det som man tycker ser gott ut, och som man sedan tidigare vet smakar gott. Guds Ord skall ätas som det är, men tillsammans med bönen som släcker ens törst.

Efter denna process var verkligen Hesekiel utrustad. Han fick sedan i fortsättningen vara med om underbara ting med Herren. Han fick uppleva det, för att han vandrade nära Herren, och lyssnade till hans Ord. Hesekiel var en profet som vågade gå emot dåtidens religiösa etablissemang. Han var verkligen ingen "kudd-profet", nej, han predikade ett fulltonigt evangelium.

Vi som kristna idag har mycket att lära av denne Herrens profet. Vi måste våga stå upp och predika domens budskap om Herren vill det. Vi måste sluta lyssna till vad män-

Fortsättning nästa sida

Jesus vill allra helst .. ge dig **FRÄLSNING!**

IVAR HAUGOM

Du lider kanske av samma sjukdom, prövat allt, utan någon speciell hjälp. Kanske du inte tror på Gud, eller att du tycker din tro är så svag och ditt liv så klandervärdigt, att du inte tror att det lönar sig att vända sig till Gud och få hjälp och befrielse. Det kan alla andra, tänker du, men inte jag, det hjälper inte. Då tar du fel, för Gud gör ingen åtskillnad på folk, han sände sin son för att frälsa det som var förlorat, även om man ser sig som de skröpligaste i samhället.

Det är inte du som skall göra något, det är Jesus som frälsar och helar något ingen annan kan.

Åkalla Jesus

Det är bara ett spørsmål som stillas, du måste ha verkligt behov för Guds hjälp, och du måste åkalla honom, just som du är, för det tjänar ingenting till att göra sig till för Jesus, han känner oss bättre än vi själva, och han ser till hjärtats inre och handlar utifrån det.

Jag var som de flesta andra, hade

ingenting att ställa upp med, bara smärta och hjälplöshet. Men jag fick allt i ett nu, och det har hållit intill idag.

Tar vi också emot frälsningen, som är det största här i livet och evigheten, har vi det bästa att vänta till slut. Och om det stormar aldrig så mycket omkring oss, kan vi vara trygga, det bär hemåt i alla fall, och bättre kan det inte vara.

Detta vittnesbörd avger jag för dig som lider. Du liksom jag, kan få allt av Jesus, helbräddagörelse och frälsning, och Jesus vill allra helst få ge dig frälsning.

Säg det precis som du har det till Jesus, bekänn, så vill han ordna det hela, och han vill visa dig sin väg, med dig.

Överlåt allt i hans händer, och du kan vara trygg i hans omsorg. Han dog och uppstod sedan för att ha omsorg om oss.

Han har gett och ger allt för oss. Han är densamme för alla och förändrar sig aldrig. Det är klippan man står tryggt på i liv och i död.

MISSIONEN – GUDS HJÄRTESAK

Maranataförsamlingen pg 44 10 05-6

ATT LYDA NÄR...

Fortsättning från föregående sida

niskor säger, och vad människor tycker.

Det är dags för dagens kristna att börja lyssna till vad Herren Gud säger genom sin son Jesus Kristus. För att få styrka till detta, så måste Guds folk återvända till källan. Törsten måste släckas för att vi skall kunna äta Herrens mat, som är livets bröd, d v s Ordet. Böj dina knän i ödmjukhet och bed att Gud må lösa dig från alla förutfattade meningar när det gäller Ordet. Du kommer då sedan att kunna äta av Guds Ord i tro och lydnad. Och du kommer precis som Hesekiel att uppleva att Ordet smakar som söt honung!

När så har skett, kommer du att uppleva att Herren vill använda dig i det sista skördarbetet. Du kommer att få skörda både "Egypten-själur" och "Babylon-själur". Tänk vad underbart att få föra människor till Gud, oavsett om det är från Babylon eller Egypten. För i de båda fallen, så handlar det ju om människor som lever borta från Gud.

Skynda dig att göra som Hesekiel gjorde, du kommer då att börja längta efter vår Herres tillkommelse. Du kan då stämma in i bönen; Maranata – Du vår Herre kom!

KORSET...

Fortsättning från sidan 7

Om människan skall bli frälst måste hon till korset, det är enda vägen till Jesus. Där finns Maria, Jesu moder, denna fromma gudfruktiga människa som Herren på ett speciellt sätt hade hållit sin hand över. "Nåd vare med dig du kvinna", sade ängeln till henne. Det var hon som fick budskapet att det som skulle födas i hennes liv skulle kallas Guds son. Ett utvalt redskap, en from människa som Herren hade bevarat genom ett långt liv. Men, ingen är så from att hon inte behöver komma till korset.

Du ungdom, du äldre, som aldrig levt ut i synden och som bevarat tron i många år. Tacka Gud för det. Men vet, att det finns ingen människa som är så from eller så helgad att hon inte behöver komma till korset. Där finns hon, Maria – den heliga modern. Hon står vid korset, ty hon behöver det. Maria har sin plats vid Jesu kors och den som levt för Gud ett långt liv och varit trogen mot sin himmelske uppdragsgivare, behöver ändå komma till korset.

Där fanns även Salome, som hade gift in sig i en fin familj. Av bibeltexten ser vi att hon var känd i de högre kretsarna i samhället. Salome

var väl ansedd, hon var en överklassmänniska. Hon umgicks med samhällets toppar, de övre skikten i samhället. Men även hon måste komma till korset. Fromt folk, fint folk; accepterade människor på samhällets toppar, måste även de komma till korset för att bli frälsta.

Gud har ingen specialfrälsning för den som tycker sig vara lite förmer än andra. Det finns en plattform som är rest för alla – det är Golgata. De fromma och de fina får göra sällskap med de enkla och busarna.

Plats vid Jesu kors

Vid Jesu Kristi kors stod också Maria, Klopas' hustru. Det är inte mycket vi vet om henne. Vi vet att hennes man var en enkel vandrare, som en dag träffade Jesus vid Emmaus då man gick och samtalade om vad som hade timat i Jerusalem några dagar innan. Maria var en enkel vardagsmänniska, som kämpade för sin familj och för sitt hem och hon visste vad arbete och slit ville säga. Där har vi den typiska vardagsmänniskan, också hon finns där. Nu gör de sällskap till korset.

Men de är inte ensamma, ty där vid korset finns även Maria från Magdala. Det är som det går ett sus genom hela församlingen, vad gör

ETT STYCKE TRÄ

(2 Kon. 6)

*Jag tyckte att jag byggde som man borde
och framför allt som andra lärt
Så var det dock ett misstag, det jag gjorde
och slutligen så ytterst lite värt.*

*Ty all min möda ligger nu förlorad
i flodens djup dit ingen når
Med skammens och med nesans krona korad
såsom en brottsling inför Gud jag står.*

*Yxan var blott lånad – ack min Herre!
förtvivlans rop hörs bryta fram
Förlust – ej endast min – så mycket värre
jag dragit över någon annan ve och skam.*

*Allt det jag anförtrots en gång är borta
min renhet, den som var mitt kapital
I alla stycken kom jag blott till korta
nu ruvar i mitt hjärta dödens kval.*

*Då faller över min gestalt en skugga
och Någon delar min belägenhet*

*I en förlorads öken börjar nåden dugga
"Var föll din yxa i? Säg så jag vet!"*

*Den rösten kan och skall jag aldrig glömma
som nådde mig – ett krossat ler
För alltid värt att rata och fördöma
vid min bekännelse ett under sker.*

*Nu flyter yxan upp – av tro det skedde
i kraften av ett stycke trä
Det träet är det kors som Gud beredde
bli slutstation för världens synd och ve.*

*Att tro på den som räddning bjudit
var enkelt, ty jag hade intet val
Och ofta har den stämman sedan ljudit
till mig – av nåd – i denna jämmerdal.*

*Gemenskapen är belad, och min samtid
av Gud försonad – det är ofattbart
Så vilar uti detta ock min framtid
ett stycke trä – ett kors – så underbart!*

MÄRTA BERG STRÖMMARE

hon vid korset?

De människor som bjudit ut sin kropp och sitt liv och liksom ramlat utanför samhället, de använda och förbrukade, människor man talade illa om, de som levt så länge på livets skuggsida att de gjort sig disponibla för den onda andevärlden – också dessa besatta, förförda och fallna människor finns representerade genom Maria från Magdala – hon står också vid Jesu kors.

Där finns de fromma människorna, de högstående individerna, vardagskvinnorna, skökan och de utslagna. De hade gjort en sak gemensamt, de hade tagit sin plats vid Jesu kors.

Det finns ingen som är för from, för fin eller för enkel, inte heller någon som är för usel, utan evangelium gäller alla. Därför heter det: "Så var det ock för dina synder som han hängde mellan himmel och jord..."

Sanningen om dig och mig

Då mörkret sänkte sig över Golgata var det mer än att himlens ljus släcktes, det var som om själva mörkret sänkte sig ned över varje själ. Det var mer än att solen vände bort sitt ansikte från gudasonen, det var som om det mörker som finns i

varje människa blev uppenbarat. Det är sanningen om människan. Då mörkret sänkte sig ned över Golgata var det egentligen en bild av det mörker som råder i den ofrälsta själen.

Det är sanningen om dig och mig, sanningen om hela mänskligheten. "Ty vi var i avsaknad av härligheten från Gud..."

Vid nionde timmen står det i bibeln om ett märkligt samtal som äger rum i mörkret; "Min Gud, min Gud varför har du övergivit mig?"

Det finns ett samtal mellan himmel och jord som när ända ner till människan och då gudasonen andas ut ekar det genom hela universum och ända in i vår själ: Det är fullbordat!

"Då stod solen åter på himmelen," står det i bibeln. Det är det vi presenterar. Han är soluppgång från höjden och bär läkedom under sina vingar.

Måtte han få komma till oss med sin läkedom och de välsignade orden; Det är fullbordat. Måtte han få släppa in det himmelska ljuset i din förmörkade själ så du får uppleva; i honom har jag rättfärdighet från Gud. Det är fullbordat.

Ska vi göra sällskap till Jesu Kristi kors? Det finns inget som inte är näket eller uppenbart inför den Gud vi

har att göra med. Du kan dölja ditt inre för människor och även söka att dölja din situation för dig själv, men en sak ska du veta att allt är uppenbart inför Gud.

Du pilatus – själ, fly till korset. Du människa som ilar förbi eller som möjligtvis stannar upp och skådar; Fly till korset och upplev försoning. Människa, inse din egen sanning och verklighet, fly till evangelium, fly till korset. Du som inte tycker att detta är något för dig, ta ditt förnuft tillfånga och se det som det är: Du behöver frälsning.

Skriften säger att "åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tro på hans namn." Så enkelt är det. Den som låter Jesunamnet gå över sina läppar kommer att uppleva att i det namnet finns kraft. Kraft till frälsning och upprättelse, kraft till befrielse, hälsa och överflöd. Allt detta finns i Jesu namn. "Du skall kalla honom Jesus, för han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder.

Stöd-prenumerera på
MIDNATTSROPET

(Se sidan 5)

Pg 48 64 65-8

andliga signalerna genom den helige Andes inflytande. "Här skall inte lämnas sten på sten..." Vad är Amerika? Bara ett verktyg åt ondskan. Vi kan väl inte inbilla oss att dollarn står i rättfärdighetens tjänst, eller att de amerikanska arméerna har fått en speciell uppgift att försvara höga, heliga värden?

Vad var det för värden man försvarade i Vietnam? Och vad är det för värden som nu står på spel i Irak? I ett kortsiktigt perspektiv ser det ut som om det nu gäller att rädda stora värden, så att inte freden går förlorad. Det är bluff. Naturligtvis är det ett nödvändigt spel, och i detta finns en och annan trovärdig detalj som får det hela att se nästan fromt ut.

Det otäcka är att vi lyssnar på politikerna och makthavarna, som om de skulle vara profeter. De gör sina uttalanden genom TV, och påverkar hela världen. Vi ser ju hur börsen stiger och faller. Den är en mätare på mänsklighetens fruktan och oro, eller på dess hopp. Vi har inte nått botten än. Men den kommer med matematisk precision, därför att vår framtid avgörs inte i Washington, inte i Moskva heller, och definitivt inte i Bagdad eller något annat maktcentrum i denna världen.

Oerhört drama

"Gud är på tronen ännu", sjöng man när jag var barn. Han har inte råkat i panik, han är inte orolig. Gud inte bara bevakar, men han leder utvecklingen fram emot det mål som han låtit proklamera för hela mänskligheten. För en död mänsklighet, en mycket ignorant och arrogant mänsklighet, en högmodig mänsklighet har han förklarat vad komma skall.

För att ge oss sann kunskap om livet och döden, om Gud och satan, himmel och helvete, så har Gud gett oss sin son, Herren Jesus Kristus. Denne har uppenbarat vem Gud är. Han har också förklarat vad som måste ske. Det som sker i Persiska Viken hör med till scenariet – och det måste ske. Snart skall den träda fram som Gud kallar konungarnas Konung och herrarnas Herre. Han skall synliggöras också för dem som stungo honom, och han skall bli mänsklighetens Messias under den sabbatsvila som bibeln kallar för tusenårsriket.

Detta är ändå bara en del av frälsningshistoriens oerhörda drama. Ty till detta hör också att Jesu Kristi församling skall ryckas upp i luften, Honom till mötes. När det skall ske,

kan inte vi orda om på annat vis än att "Anden och bruden säga kom". Vi har inom oss klara och tydliga signaler. Det är inte vad vi ser omkring oss, men signalerna inom oss bär bud om att han kommer. "Anden och bruden säga: 'Kom'. Och den som hör det, han säge: 'Kom'."

Rakt igenom hela universum, rakt in i evigheten hörs detta rop som ett våldsamt eko från den eviga världen: "Han kommer!"

I sitt avskedstal förbereder, informerar och beskriver Jesus händelserna på ett så tydligt sätt, att man egentligen inte kan missförstå det. Han talar om en hungerrevolt, och en ungdomsrevolt; han talar om revolutioner. Det är i folkhavet dessa omvälvningar sker. Men han talar också om enorma förändringar och förstörelse i naturen. Det är helt uppenbart att detta eskatalogiska, evangeliska budskap ackompanjeras av överväldigande, chockartade naturfenomen som i någon mån har funnits tidigare, men som nu i omfattning och intensitet accelererar mot slutet.

Judas som världshärskare

Vi kan inte dra rationella slutsatser av händelserna, utan "människor uppgiva andan av förskräckelse", som Bibeln säger, inför det som sker; inför havets och vågornas dån. Det håller nu på att växa fram ett ökat tryck på människans sinne, vilket samtidigt innebär en demoralisering och destruktion, så att hon inte bara blir djurlik, men demoniseras.

Detta innebär inte att människan börjar slåss med knivar och batonger, utan att hon förlorar sin mänskliga identitet, och solidariserar sig med ondskan; flockar sig med andra grupper, för att tillbedja den som hon tillerkänner makt och ger mandat att företräda henne; framför allt för att bevara fred, humanism och humanitet.

Återigen en Judas som världshärskare. En Judas värre än Stalin, Hitler eller någon annan som vi kan räkna

upp, och dessutom med andra gåvor och möjligheter än någon av föregångarna har gett prov på. En som i sig personifierar exakt mänskligheten. Ungefär som Hitler personifierade Tyskland. Han hade omöjligt fått makt, om det inte hade funnits ett folkhav som fött fram honom.

Personliga relationer

Mänskligheten utgör också nu ett folkhav som står inför fenomen och händelser. Människor uppger andan av förskräckelse vid havets och vågornas dån. Så ser vi hur detta folkhav föder fram just den som representerar och i sig har alla dessa element och komponenter som helhet. Här finns Judas, Pilatus, Herodes, Kaifas, Hitler, Stalin och sedan också alla kulturpersonligheter, nobelpristagare och andra som kanske representerar de högsta. Dessutom finns alla helgonen hos honom, och har i honom någon uttrycksform. Kyrkor, prästerskapet, politikerna, osv.

Den nye världshärskaren kommer att äga helgonens förmåga att skapa försmäktande känslor och beundran. När han nu kommer att ha allt detta – hur ska man då veta att han inte är från Gud – eller rent av är Gud själv?

Har man inte förberett sig för detta på ett rätt sätt, så kommer just anknytningspunkterna i vårt eget väsen att bli bidragande orsak till att vi blir lurade.

"Dem som hava kränkt förbundet skall han med hala ord locka till helt avfall; men de av folket, som känna sin Gud, skola stå fasta och hålla ut." Känner inte alla Gud? Nej, visst inte. Och det är högst viktigt att ha personliga relationer med Gud. Här ligger svaret och lösningen.

Vi måste lyssna på Herren Jesus Kristus, utan att ifrågasätta med Judas rationellt förnuftiga sätt att komma undan det Bibeln talar om då det gäller uppgörelsen med ondskan. Må Herren hjälpa oss! Amen.

SÄRLAREGN

• 684 väckelsesånger
• rekommenderad tonart

INBUNDEN i fint korallklot

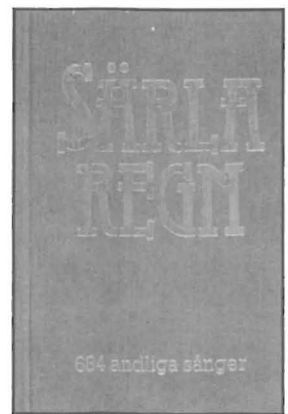
Elegant och vacker inbunden i mellanblå korallklot med silvertryck på framsida och rygg. Mycket slitålig.

– Den största väckelsekristna sångsamlingen i Sverige –

Pris 110:– st

Orderadress:

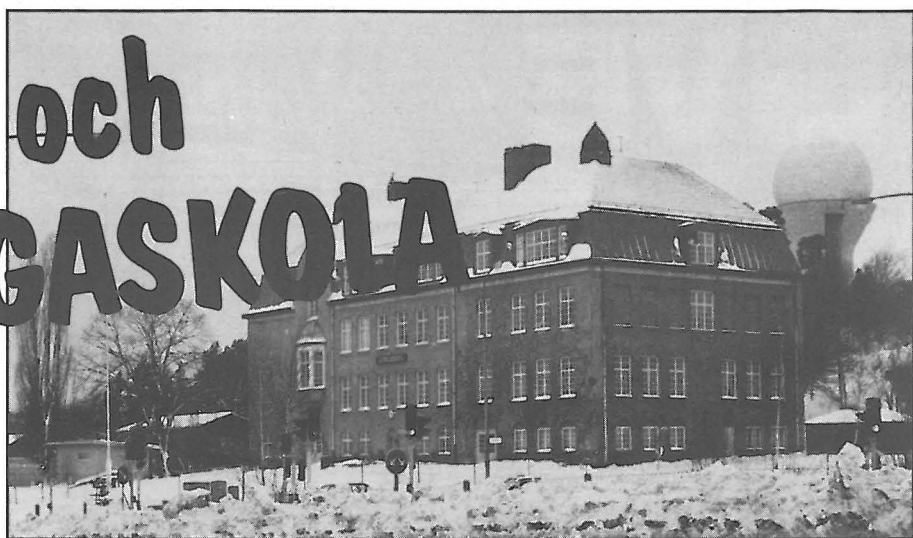
MRM, Box 20134, 161 02 Bromma, tel 08-733 97 83

Välkommen till

BIBEL— och LÄRJUNGASKOLA

6 okt till 4 nov

på BÄLLSTA MISSIONS CENTER

Dom och ödeläggelse väntar en värld i kaos och söderfall, där krig och terror ingår som kuslig ingrediens. Mer än någonsin är det viktigt att ta reda på vad bibeln säger om framtiden och få kännedom om vår profetiska uppgift. Därför är det ytterst nödvändigt och angeläget med:

- UTRUSTNING FÖR "DEN KAMP VI HAR OSS FÖRELAGD..."
- RÄTT KUNSKAP inför olika företeelser i tiden.
- GUDS ORD GER VÄGLEDNING OCH ORIENTERING!

För information och anmälan ring 08-733 97 83

L
Ä
R
A
R
E

ARNE
IMSEN

GUNNO
ANDERSSON

JAN EGIL
HAFSAHL

ALF
PETERSON

PER ARNE
IMSEN

KJELL
HÄGERMAN

MÄRTA
BERG
STRÖMMARE

TAGE
JOHANSSON

FOLKE
JAKOBSSON

SAMUEL
PIO PEREZ

I JESU NÄRHET

Fortsättning från sidan 16

Vi måste berätta vad vi har varit med om tillsammans med Jesus."

Det gick så långt att man strängeligen förbjöd dem en gång till. Sedan återvände Petrus och Johannes tillbaka till församlingen, till gruppen med de bedjande syskonen. Där böjde man knä tillsammans och bad. Det står så här: "Då de hörde detta, ropade de endröktigt till Gud och sade: 'Herre, det är du, som har gjort himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är. Och du har genom vår fader Davids, din tjäna-

res, mun sagt genom helig ande: 'Varför larmade hedningarna och tänkte folken fåfänglighet? Jordens konungar trädde fram, och furstarna samlade sig tillhopa mot Herren och hans Smorde.' Ja, i sanning, de församlade sig i denna stad mot din helige tjänare Jesus, mot honom som du har smört: Herodes och Pontius Pilatus med hedningarna och Israels folkstammar; de församlade sig till att utföra allt vad din hand och ditt rådslut förut hade bestämt skola ske. Och nu, Herre, se till deras hotelser och giv dina tjänare, att de med all frimodighet må förkunna ditt ord, i det att du utträcker din hand till att

bota de sjuka och till att låta tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn."

Det handlar om att gå tillbaka till källan. "När vi har nått botten av tillgångar egna, vår fader då endast begynt att ge ut..." När vi har gett ut det vi gått och burit på och fått i församlingen, till människorna, då får vi gå tillbaka till församlingen och hämta ny kraft, frimodighet och ny nåd. Sedan får vi gå ut en gång till och predika Jesus Kristus såsom korsfäst och uppstånden. Det är så oerhört detta budskap: Jesus Kristus vill frälsa dem som söker honom.

LIVE inspelningar

från MARANATAFOLKETS KONFERENSER

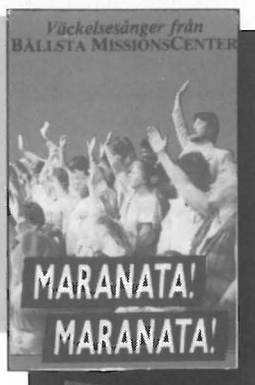
MARANATA! MARANATA!

SIDA A:

- MARANATA, MARANATA!
- SE DAGEN KOMMER
- DET VAR NÅDE, JA, NÅDE
- BORTOM MÅNEN
- FÖRUNDRAD JAG HÖR
- ORDET OM KORSET

SIDA B:

- UNDER JUBELSÅNG
- JESUS HAR FRÄLST MIN SJÄL
- ET HERLIG LIV
- DEN SOM VINNAR
- HIMLENS KONUNG
- SÅSOM HJORTEN TRÅNGTAR

ARNE IMSEN sjunger med församlingen:

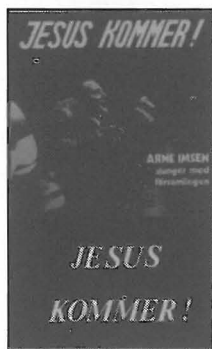
KB 118
Det gamla evangeliet

KB 115
O, du Guds käre son

KB 112
Och jag skall stämma in i sången

KB 107
Jesus kommer!

KB 121
Tryggare kan ingen vara

KB 116
Vilken Gud vi har

KB 111
Anden har sänt oss bud

65:-
+ porto

Orderadress: MRM, Box 201 34, 161 02 BROMMA, tel: 08-733 97 83

EUROPA, EUROPA

Fortsättning från sidan 11

dare i de båda gigantiska kyrkosystemen – romersk-katolska kyrkan och den grekisk-ortodoxa. Det stora flertalet av regeringschefer i EG är romerska katoliker.

BILDSTODENS BEN

Dessa båda religiösa stormakter upplever för närvarande en storhetstid de aldrig tidigare i historien har upplevt. De är de bärande fundamenten, eller de båda benen som bär upp bildstoden, på samma sätt som de öst- och västromerska rikena var det.

Man ser också denna tudelning i de militära pakterna NATO och

Warszawa, som nu närmar sig varandra för att omvandlas till politiska organisationer. Men denna förening av två block, som i många avseenden är varandras motsatser, är en bräcklig gemenskap, den liknas vid en förening av järn och lera i Nebukadnessars drömsyn. En omöjlig kombination.

Europa är åter världens centrum. EG:s framväxt och den östeuropeiska kommunismens sönderfall är händelser som en hel värld förundrats över. Det rike som är på framväxt skall "uppsluka hela jorden och förtrampa och krossa den". (Dan 7:23)

Man möts på toppnivå för att försöka lappa ihop och nedrusta. Man vill förena blocken och mötas i en och samme ande, den romerska anden. Och så ser vi världsväldet formas och ur detta föds den man fram som bibeln kallar antikrist.

Han kommer för att bli mänsklighetens nye store ledare. Men tänk på en sak att "anti", i hans namn, betyder inte bara motståndare till Kristus, utan också: "istället för Kristus".

Man har oerhörda planer för jorden och mänskligheten. Och vi vet att många, ja, hela mänskligheten kommer att med förundran se efter vilddjuret. Man kommer att säga till varandra: Vem är lik vilddjuret och vem kan strida mot det? Han kommer att lyckas förvilla hela mänskligheten. "...det förmår alla, både stora och små, att låta giva sig ett märke på handen eller pannan." "Här gäller det", står det sedan, "för de heliga att vara ståndaktiga."

Vad har Guds folk att förvänta sig, då hela mänskligheten ser sina drömmar förverkligade i en ny tidsålder av fred och ekonomiska framsteg, under ett helt briljant ledarskap. Lidandets och martyriets väg är den väg Guds folk får gå.

Det handlar om en övergång, en kort och intensiv period. Vilddjuret får makt att föra krig mot de heliga. Jesus talar om födslovändor, han talar med allvar om den yttersta tiden som kommer att vara en mycket svår tid. Och det gäller för oss att vi inte bara glider med så att vi den dagen står färdiga att göra som alla de andra. Den som har lärt sig att bit för bit följa med är inte förberedd.

INFORMATIONER FRÅN GUDS EGET ORD

Det händer saker som vi skulle ha reagerat mycket kraftigt mot, för 10 eller 20 år sedan. Nu kan vi t ex läsa i tidningarna om hur man beslutat att det i Sverige ska bli lagligt för homosexuella att ingå äktenskap. Reaktionen mot detta har i stort sätt

uteblivit.

Om det här hade skett för 20 år sedan, hade det blivit fullständigt upplopp i kristenheten. Man hade ropat som en man, det här kan vi inte acceptera. Detta är mot naturen, det är mot Guds lag. Det är fullständigt horribelt och oacceptabelt.

Man öppnar slussarna för all synd, orättfärdighet och ogudaktighet, samtidigt som man försvårar för de människor som vill leva gudfruktigt. Man lagstadar mot de föräldrar som vill fostra sina barn efter de gudomliga principerna. Det ska förhindras och elimineras, medan ondskan får fri lejd.

Vi blir så omtöcknade av allt det som sker, att vi inte reagerar som vi borde göra. Vi blir avtrubbade.

Därför är det så viktigt att vi får ett reningens bad i kraft av ordet, så att vi kan se klart igen. Herre Jesus, vad är det du sagt i ditt ord? Vi har indoctrinerats av så många desinformationer.

Daniel levde under en världsmakt med totalitära krav. Han levde där, men han hade sin böneplats. Och därför hade han vid de tillfällen han kallades fram informationer att ge. Det finns en Gud i himmelen som uppenbarar hemligheter, var Daniels erfarenhet.

Guds folks uppgift genom hela historien och i samtiden, är att stå upp och ropa ut så att det skär igenom: "Så säger Herren." Vi ska inte inbilla oss att vi ska kunna vinna människor genom att bli så lika världen som möjligt. I de stora skarorna av namnkristna i vårt land suddas gränserna ut och man vet snart inte vad som är kristet och vad som är av världen. Rågångarna måste dras upp igen.

I Hosea klagar Gud att "mitt folk har blivit rämärks flyttares likar". Gud har dragit upp gränserna för sitt rike och det kan inte vi ändra på.

VILDDJURSMAKTER

Nebukadnessar såg de olika världsriken från den yttre sidan, han såg bildstoden med de olika metallerna. Men Daniel ser i sin dröm i det sjunde kapitlet de bakomliggande kraf-

terna och där ser vi vad det handlar om. Det är vilddjur hela vägen. Det är lejonet, björnen, pantern och sen kommer det förskräckliga odjuret. "Därefter fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, som liknade en panter, men på sina sidor hade det fyra fågelvingar; och djuret hade fyra huvuden, och välde blev givet åt det." (Dan 7:7)

Det fjärde djuret representerar den tid du och jag lever i. Bakom de vackra fasaderna döljer sig vilddjuret. "Övermåttan förskräckligt fruktansvärt och starkt. Det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade. Vad som blev kvar, trampade det under fötterna." Det är denna totalitära makt som håller på att växa fram. Vi måste bereda oss på att allting kommer inte att vara så lugnt och fridfullt som vi kan uppleva det idag.

För Guds församling i tider liknande dessa, är världens svar, nu som då, den brinnande ugnen och lejongropan.

När de kristna verkligen blir levande kristusbrev, visar sig snart också det gamla kristushatet från världens sida.

Väckelsefolket har i alla tider fått känna av detta. I den första församlingen upplevde man förföljelsen, men de tröstade varandra med: "Maranata, Herren kommer." När man hade sänkt blicken och det började bli mörkt och dystert, fick man lyfta den igen. Och det är som Jesus säger: "Då när ni ser detta ske, då mån i lyfta upp edra huvuden ty då nalkas eder förlossning".

Järn- och lerriket kommer att mogna fram i all sin destruktion. De totalitära maktanspråken över folket kommer också att öka påtagligt, tills det går varken att köpa eller sälja utan att ha vilddjurets märke på högra handen eller pannan. (Upp 13) Världsriken har alltid totala maktanspråk över sina medborgare. Så var det redan i Babylon. I den tusenhövdade skaran framför bildstoden fanns det tre judiska pojkar som inte ville böja knä. De kunde på intet sätt ha hotat det babyloniska världsväldet. Men makthavarna hungrar alltid efter mer makt, total

makt. De tre skulle kuvas till underkastelse eller likvideras. Vilddjursmentaliteten!

LIKFORMAD MÄNSKLIGHET

Genom massmedia driver man på utvecklingen och likformar hela mänskligheten. Lagstiftning, rättsväsende utformas efter dessa idéer och hela den mäktiga statliga apparaten utövar å ena sidan sitt tryck på medborgarna, men å andra sidan lockar den med förmåner och bidrag.

Anpassa dig och du får fred och ro. Ta upp kampen och du får se att bakom de fina kultiverade fasaderna döljer sig ett vilddjur "övermåttan förskräckligt, fruktansvärt och starkt". Daniel säger att det hade "stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och vad som blev kvar trampade det under fötterna". (Dan 7:7)

Men i tidens avslutning togs väldet från vilddjuren, ty deras livslängd var bestämd till tid och stund.

Så står det om ett annat rike och en annan Herre. Hans välde är ett evigt välde och skall inte tas ifrån honom. "Medan jag ännu såg härpå, blev troner framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var såsom ren ull; hans tron var av eldslågor, och hjulen därpå voro av flammmande eld. En flod av eld strömmade ut från honom; tusen gånger tusen voro hans tjänare, och tio tusen gånger tio tusen stodo där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blevo upplåtna." (Dan 7:9-10)

"Sedan fick jag i min syn om natten se, huru en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han nalkades den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och tungomål måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som icke skall tagas ifrån honom, och hans rike skall icke förstöras." (vers 13-14)

Vilket rike tillhör du? Till vilken framtid har du satt ditt hopp? Jesus kommer – Bered dig möta honom.

Månadens kassett!

Månadens kassett erbjuder ett aktuellt bibelstudium, väckelsemöte eller radioprogram till Dig som prenumererar. En bibelstudiekassett kostar 30:– + porto, men prenumerationspriset är 250:– /år inkl porto!

Fyll i talongen nedan, och sänd den till angiven adress, så kommer inbetalningskortet för prenumerationen tillsammans med kassetten!

JA, jag vill prenumerera och betalar när inbetalningskortet kommer (250:– /år)

Namn:

Adress:

Tel:

Orderadress:

MÅNADENS KASSETT, Box 20134, 161 02 Bromma, tel 08-733 97 83

-JESUS tänk på mig...!

Det är en tilldragelse som rört mitt hjärta. Det är händelsen på Golgata, där Jesus hänger mellan två rövare. Jesus utropade orden: "Det är fullbordat!" Det Jesus gjorde var fullkomligt. Jesus fullbordade frälsningsverket.

"Jämväl två andra, två ogärningsmän, fördes ut för att avlivas tillika med honom. Och en av de ogärningsmän, som voro där upphängda, smädade honom och sade: 'Du är ju Messias; hjälp då dig själv och oss.' Då tillrättavisade honom den andre och svarade och sade: 'Fruktar du icke heller Gud, du som är under samma dom? Oss vederfares detta med all rätt, ty vi lida vad våra gärningar äro värda, men denna man har intet ont gjort.' (Luk 23:32, 39-41)

Vi är, liksom dessa rövare som hänger bredvid Jesus, fulla av synd. Men mitt ibland oss finns en som är syndfri. Hur ser vi på honom som hänger där på korset? De två som hängde på var sin sida av Jesus, representerade två helt oförenliga världar. Det var två ogärningsmän. Kanske hade de samma bakgrund. Kanske hade de utfört samma ogärningar och brott, det vet vi inget om. "Alla hava vi syndat och äro i avsaknad av härligheten från Gud..." Alla – ingen är utelämnad.

Då den ene rövaren uttalat sig smädande: "Om du är Messias, varför hänger du då på

korset?", säger den andre: "Tänk på mig när du kommer i ditt rike." I det ögonblicket öppnar Jesus sin mun. Han hade varit tyst och lyssnat, men nu säger han: "Sannerligen, sannerligen säger jag dig, idag skall du vara med mig i paradiset."

Lyssna till vad den andre ogärningsmannen sa. Det är en bön. Är det också din bön, eller hånar och smädar du fortfarande Jesus?

Du kan få se Guds härlighet uppenbarad i ditt liv. Du kan bli ett brukbart kär, ett redskap som Herren kan använda. Men du kan inte fortsätta att håna och smäda. Du måste kapitulera inför Jesus Kristus. Kan du forma dessa ord; "Herre, hjälp mig, tänk på mig! Skapa något nytt!" Och han skall göra det. Han vill det. "Sannerligen, sannerligen säger jag dig – i dag skall du vara med mig i paradiset." Vad var det som skedde vid korsen där på Golgata de sista minuterna? Det blev ett frälsningsmöte.

På Golgata, denna skammens plats, mötte de två rövarena Jesus, på olika sätt. Den ene till fördömelse, den andre till frälsning.

Förmår du inte göra något annat, så ropa: Jesus! Han tar hand om dig och du får se med nya ögon och på ett nytt sätt vad Jesus kan göra. Han vill föda dig på nytt.

Mikael Eliasson

Det är vi som gör MIDNATTSROPET

CHEFRED och
ANSVARIG UTGIVARE:

FINN ARNE IMSEN

REDAKTION och LAYOUT:

PER ARNE IMSEN

ULLA NÄSHOLM

STINA FRIDOLFFSSON

IRENE DAHLBERG

SÄTTNING och MONTERING:

MAY GRETHE NORBERG

ANNA KATRIN
GUSTAFSSON

TRYCKNING:

MIKAEL ELIASSON

DISTRIBUTION:

ANITA ERIKSEN

Box 20134, 161 02 Bromma, tel: 08-733 97 83, 28 75 15

Utkommer med 6 nummer om året fr o m 1991.

Midnattsropets postgironummer: 48 64 65-8.

Prenumeration är gratis fr o m 1991. Möjlighet finns att stödprenumerera för 250:-/år (eller mera).

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Tryck: TeKä Offset, Bromma 1990.